

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

25 juli 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 270/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Tribunalen

2016/C 270/02 Tribunalens verksamhet mellan den 1 och den 19 september 2016 2

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 270/03 Förenade målen C-210/14–C-214/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – brottmål mot Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet) 3

2016/C 270/04	Mål C-433/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Domenico Rosa (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	4
2016/C 270/05	Mål C-434/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Raffaele Mignone (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	4
2016/C 270/06	Mål C-435/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Mauro Barletta (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	5
2016/C 270/07	Mål C-436/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Davide Cazzorla (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	6
2016/C 270/08	Mål C-437/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Nicola Seminario (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	7

2016/C 270/09	Mål C-462/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Lorenzo Carlucci (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	7
2016/C 270/10	Mål C-467/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo – Italien) – brottmål mot Chiara Baldo (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	8
2016/C 270/11	Mål C-474/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Salerno – Italien) – brottmål mot Cristiano Pontillo (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	9
2016/C 270/12	Mål C-495/14: Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italien – Antonio Tita, Alessandra Carlin och Piero Constantini mot Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 89/665/EEG — Offentlig upphandling — Nationell lagstiftning — Avgift för överklagande till förvaltningsdomstol av beslut rörande offentlig upphandling — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Avgift med avskräckande verkan — Domstolsprövning av förvaltningsbeslut — Effektivitets- och likvärdighetsprinciperna)	10
2016/C 270/13	Mål C-534/14: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo – Italien) – brottmål mot Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	10

2016/C 270/14	Mål C-65/15: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Vito Santoro (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	11
2016/C 270/15	Mål C-504/15: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Tribunale di Frosinone – Italien) – brottmål mot Antonio Paolo Conti (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Domstolens dom i vilken det har fastslagits att nationella bestämmelser om koncessioner för upptagande av vadhållningsinsatser är oförenliga med unionsrätten — Omorganisering av systemet med hjälp av ett nytt upphandlingsförfarande — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Begränsning — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	12
2016/C 270/16	Mål C-8/16: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Tribunale di Frosinone – Italien) – brottmål mot Paola Tonachella (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Domstolens dom i vilken det har fastslagits att nationella bestämmelser om koncessioner för upptagande av vadhållningsinsatser är oförenliga med unionsrätten — Omorganisering av systemet med hjälp av ett nytt upphandlingsförfarande — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Begränsning — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)	13
2016/C 270/17	Mål C-278/15: Överklagande ingett den 4 juni 2015 av The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 26 mars 2015 i mål T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club Ltd mot harmoniseringskontoret (varumärken och mönster)	13
2016/C 270/18	Mål C-451/15 P: Överklagande ingett den 17 augusti 2015 av Best-Lock (Europe) Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 16 juni 2015 i mål T-395/14, Best-Lock (Europe) mot EUIPO	14
2016/C 270/19	Mål C-452/15 P: Överklagande ingett den 17 augusti 2015 av Best-Lock (Europe) Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 16 juni 2015 i mål T-396/14, Best-Lock (Europe) mot EUIPO	14
2016/C 270/20	Mål C-479/15: Överklagande ingett den 7 september 2015 av Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 juli 2015 i mål T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepf mot EUIPO	14
2016/C 270/21	Mål C-480/15: Överklagande ingett den 10 september 2015 av KS Sports IPCo GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 2 juli 2015 i mål T-657/13, KS Sports mot EUIPO	15

2016/C 270/22	Mål C-602/15 P: Överklagande ingett den 10 november 2015 av Monster Energy Company av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-633/14, Monster Energy mot EUIPO	15
2016/C 270/23	Mål C-603/15 P: Överklagande ingett den 10 november 2015 av Monster Energy Company av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-666/14, Monster Energy mot EUIPO	15
2016/C 270/24	Mål C-636/15 P: Överklagande ingett den 30 november 2015 av August Storck KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2015 i mål T-366/14, August Storck mot EUIPO	16
2016/C 270/25	Mål C-35/16 P: Överklagande ingett den 21 januari 2016 av Matratzen Concord GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 november 2015 i mål T-526/14, Matratzen Concord GmbH mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)	16
2016/C 270/26	Mål C-76/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 11 februari 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s. mot Úrad pre verejné obstarávanie	16
2016/C 270/27	Mål C-77/16 P: Överklagande ingett den 11 februari 2016 av Hewlett Packard Development Company LP av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 3 december 2015 i mål T-628/14, Hewlett Packard Development Company mot EUIPO	17
2016/C 270/28	Mål C-115/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – N Luxembourg Imot Skatteministeriet	17
2016/C 270/29	Mål C-116/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – Skatteministeriet mot T Danmark	20
2016/C 270/30	Mål C-117/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – Skatteministeriet mot Y Denmark Aps	22
2016/C 270/31	Mål C-118/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – X Denmark A/S mot Skatteministeriet	25
2016/C 270/32	Mål C-119/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – C Danmark I mot Skatteministeriet	27
2016/C 270/33	Mål C-191/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 5 april 2016 – Romano Pisciotti mot Bundesrepublik Deutschland	29
2016/C 270/34	Mål C-265/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 12 maj 2016 – VCAST Limited mot R.T.I. SpA	30

2016/C 270/35	Mål C-292/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) den 25 maj 2016 – A Oy mot Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö	31
2016/C 270/36	Mål C-301/16 P: Överklagande ingett den 26 maj 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 mars 2016 i mål T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd mot Europeiska kommissionen	32
2016/C 270/37	Mål C-304/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – American Express Co. mot The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury	33
2016/C 270/38	Mål C-305/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – Avon Cosmetics Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	34
2016/C 270/39	Mål C-323/16 P: Överklagande ingett den 8 juni 2016 av Eurallumina SpA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 april 2016 i de förenade målen T-60/06 RENV II och T-62/06 RENV II, Republiken Italien och Eurallumina SpA mot Europeiska kommissionen	36
 Tribunalen		
2016/C 270/40	Mål T-162/13: Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Magic Mountain Kletterhallen m.fl. mot kommissionen (Statligt stöd — Stöd till konstruktion och drift av Deutscher Alpenverein eV:s klättercenter — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är förenligt med den inre marknaden — Stödordning — En mer detaljerad ekonomisk bedömning — Marknadsmislyckande — Berättigat mål av allmänintresse — Artikel 108.2 och 108.3 FEUF — Betydande svårigheter)	37
2016/C 270/41	Mål T-276/13: Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet (Dumpning — Import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Sammanslutning — Sammanslutningens medlemmar anses inte vara direkt berörda — Avvisning — Landsomfattande tull — Individuell behandling — Stickprov — Rätten till försvar — Icke-diskriminering — Omsorgsplikt)	38
2016/C 270/42	Mål T-277/13: Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Marquis Energy mot rådet (Dumpning — Import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret direkt berörd — Upptagande till sakprövning — Landsomfattande antidumpningstull — Individuell behandling — Stickprovsförfarande)	38
2016/C 270/43	Mål T-122/14: Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Italien mot kommissionen (Underlåtelse att verkställa en dom från domstolen varigenom ett fördragsbrott har konstaterats — Löpande vite — Beslut om utdömmande av vite — Tillämplig metod för att beräkna ränta på återkrav av olagliga stöd — Sammansatt ränta)	39
2016/C 270/44	Mål T-614/14: Tribunalens dom av den 16 juni 2016 – Fútbol Club Barcelona mot EUIPO – Kule (KULE) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket KULE — De äldre nationella ordmärkena och det välkända varumärket CULE — Relativa registreringshinder — De äldre varumärkena har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009)	40

2016/C 270/45	Mål T-789/14: Tribunalens dom av den 14 juni 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen mot EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MEISSEN — De äldre EU-ordmärkena och figurmärkena samt nationella ordmärkena och figurmärkena MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen och Meissener Porzellan — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — De äldre varumärkenas särskiljningsförmåga och renommé — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Artikel 15.1 i förordning nr 207/2009)	41
2016/C 270/46	Mål T-385/15: Tribunalens dom av den 14 juni 2016 – Loops mot EUIPO (formen på en tandborste) (EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Tredimensionellt varumärke — Formen på en tandborste — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	41
2016/C 270/47	Mål T-583/15: Tribunalens dom av den 8 juni 2016 – Monster Energy mot EUIPO (återgivning av en fredssymbol) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som föreställer en fredssymbol — Ansökan om återställande av försutten tid — Fristen för överklagande till tribunalen har inte iakttagits)	42
2016/C 270/48	Mål T-585/15: Tribunalens dom av den 8 juni 2016 – Monster Energy mot EUIPO (GREEN BEANS) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-varumärke av ordmärket GREEN BEANS — Ansökan om återställande av försutten tid — Fristen för att väcka talan vid tribunalen har inte respekterats)	43
2016/C 270/49	Mål T-362/14: Tribunalens beslut av den 26 maj 2016 – REWE-Zentral mot EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)	43
2016/C 270/50	Mål T-825/14: Tribunalens beslut av den 9 juni 2016 – IREPA mot kommissionen och revisionsrätten (Talan om ogiltigförklaring — Fiske — Italienska datainsamlingsprogrammet på fiskets område för perioden 2009–2010 — Återkrav av en del av de förskott som betalats ut till sökanden — Revisionsrättens preliminära rapport — Akt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande akt — Skrivelser med förhandsinformation — Debetnota — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	44
2016/C 270/51	Mål T-178/15: Tribunalens beslut av den 8 juni 2016 – Kohrener Landmolkerei och DHG mot kommissionen (Ordning för garanterade traditionella specialiteter — Förordning (EU) nr 1151/2012 — Skrivelse från kommissionen genom vilken de behöriga nationella myndigheterna informerades om att deras meddelande om invändning lämnats in för sent — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	45
2016/C 270/52	Mål T-168/16: Talan väckt den 18 april 2016 – Grizzly Tools mot kommissionen	45
2016/C 270/53	Mål T-202/16: Överklagande ingett den 3 maj 2016 – Keturi kambariai mot EUIPO – Coffee In (coffee inn)	46
2016/C 270/54	Mål T-222/16: Överklagande ingett den 11 maj 2016 – Hansen Medical mot EUIPO – Covidien (MAGELLAN)	47

2016/C 270/55	Mål T-229/16: Överklagande ingett den 6 maj 2016 – Pio De Bragança mot EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)	48
2016/C 270/56	Mål T-240/16: Talan väckt den 14 maj 2016 – Klyuyev mot rådet	48
2016/C 270/57	Mål T-242/16: Talan väckt den 17 maj 2016 – Stavvtskyi mot rådet	50
2016/C 270/58	Mål T-247/16: Talan väckt den 13 maj 2016 – Trasta Komercbanka m.fl. mot ECB	51
2016/C 270/59	Mål T-248/16: Överklagande ingett den 19 maj 2016 – Walfood mot EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)	52
2016/C 270/60	Mål T-261/16: Talan väckt den 25 maj 2016 – Portugal mot kommissionen	52
2016/C 270/61	Mål T-272/16: Talan väckt den 25 maj 2016 – Grekland mot kommissionen	53
2016/C 270/62	Mål T-273/16: Överklagande ingett den 30 maj 2016 – Sun Media mot EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)	55
2016/C 270/63	Mål T-274/16: Talan väckt den 27 maj 2016 – Saleh Thabet mot rådet	56
2016/C 270/64	Mål T-275/16: Talan väckt den 27 maj 2016 – Mubarak m.fl. mot rådet	57
2016/C 270/65	Mål T-282/16: Talan väckt den 30 maj 2016 – Inpost Paczkomaty mot kommissionen	58
2016/C 270/66	Mål T-283/16: Talan väckt den 30 maj 2016 – Inpost przeciwno mot kommissionen	60
2016/C 270/67	Mål T-284/16: Överklagande ingett den 23 maj 2016 – Gulli mot EUIPO – Laverana (Lybera)	61
2016/C 270/68	Mål T-287/16: Talan väckt den 30 maj 2016 – Belgien mot kommissionen	62
2016/C 270/69	Mål T-289/16: Talan väckt den 3 juni 2016 – Inox Mare mot kommissionen	63
2016/C 270/70	Mål T-290/16: Talan väckt den 7 juni 2016 – Fruits de Ponent mot kommissionen	64
2016/C 270/71	Mål T-298/16: Talan väckt den 13 juni 2016 – East West Consulting mot kommissionen	66
2016/C 270/72	Mål T-560/12: Tribunalens beslut av den 6 juni 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mot ECHA	67

2016/C 270/73	Mål T-537/14: Tribunalens beslut av den 1 juni 2016 – Laboratoire Nuxe mot EUIPO Los Angeles (NYX)	67
2016/C 270/74	Mål T-84/15: Tribunalens beslut av den 31 maj 2016 – Laboratorios Thea mot EUIPO – Sebapharma (Sebacur)	67

Personaldomstolen

2016/C 270/75	Mål F-121/15: Personaldomstolens (ensamdomare) dom av den 14 juni 2016 – Fernández González mot kommissionen (Personalmål — Tillfälligt anställd — Anställd som innehaft en tjänst vid en EU-kommissionärs kansli — Rekrytering av en tillfälligt anställd enligt artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda — Villkor om avbrott i varje form av anställning vid kommissionen under sex månader — Punkt 3.2 kommissionens meddelande D(2005)18064 av den 28 juli 2005 om rekrytering av tillfälligt anställda till fasta tjänster i avsaknad av sökande som klarat ett uttagningsprov)	68
2016/C 270/76	Mål F-133/15: Personaldomstolens dom av den 10 juni 2016 – HI mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Artikel 11 i tjänsteföreskrifterna — Lojalitetsplikt — Artikel 11a — Intressekonflikt — Tjänsteman med ansvar för uppföljningen av ett projekt som finansieras av unionen — Familjeband mellan tjänstemannen och en person som anställts för projektets behov av det bolag som ansvarar för projektet — Disciplinärt förfarande — Disciplinåtgärd — Nedflyttning i lönegrad — Lagenligheten av disciplinnämndens sammansättning — Motiveringsskyldighet — Förfarandets längd — Skälig tidsfrist — Åsidosättande av rätten till försvar — Principen ne bis in idem — Uppenbart oriktig bedömning — Disciplinåtgärdens proportionalitet — Förmildrande omständigheter)	69

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 270/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 260, 18.7.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 251, 11.7.2016

EUT C 243, 4.7.2016

EUT C 232, 27.6.2016

EUT C 222, 20.6.2016

EUT C 211, 13.6.2016

EUT C 200, 6.6.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Tribunalens verksamhet mellan den 1 och den 19 september 2016

(2016/C 270/02)

Tribunalen har vid sitt plenimöte den 15 juni 2016 konstaterat att tribunalens nya ledamöter kommer att avlägga ed inför domstolen den 19 september 2016. Tribunalen har därför i enlighet med artikel 5 tredje stycket i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol beslutat att följande ska gälla till dess att tribunalens nya ledamöter träder i tjänst:

- Ordföranden M. Jaeger ska vara ordförande för tribunalen.
 - Vice ordföranden H. Kanninen ska vara vice ordförande för tribunalen.
 - Vice ordföranden H. Kanninen samt avdelningsordförandena M.E. Martins Ribeiro, S. Papasavvas, M. Prek, A. Dittrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias och G. Berardis ska vara ordförande på avdelningarna med fem och tre domare.
 - Beslutet om domarnas indelning på avdelning av den 23 oktober 2013 (EUT C 344, 2013, s. 2), senast ändrat genom beslutet av den 9 juni 2016 (EUT C 243, 2016, s. 2), besluten av den 13 maj 2015 om stora avdelningens sammansättning och om utseende av den domare som ska ersätta en domare som är förhindrad att tjänstgöra (EUT C 213, 2015, s. 2) samt besluten av den 23 september 2013 om riktlinjer för hur målen ska fördelas mellan avdelningarna och om sammansättningen av avdelningen för överklaganden (EUT C 313, 2013, s. 4 och 5) ska fortsätta att gälla.
-

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione – Italien) – brottmål mot Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

(Förenade målen C-210/14–C-214/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/03)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i brottmålen vid den nationella domstolen

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 292, 1.9.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Domenico Rosa

(Mål C-433/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Domenico Rosa

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Raffaele Mignone

(Mål C-434/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/05)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Raffaele Mignone

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Mauro Barletta**(Mål C-435/14) ⁽¹⁾**

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Mauro Barletta

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.

- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Davide Cazzorla

(Mål C-436/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/07)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Davide Cazzorla

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Nicola Seminario

(Mål C-437/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Nicola Seminario

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Lorenzo Carlucci

(Mål C-462/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Lorenzo Carlucci

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo – Italien) – brottmål mot Chiara Baldo**(Mål C-467/14) ⁽¹⁾**

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bergamo

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Chiara Baldo

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.

- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelen när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 448, 15.12.2014.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Salerno – Italien) – brottmål mot Cristiano Pontillo

(Mål C-474/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Salerno

Part i målet vid den nationella domstolen

Cristiano Pontillo

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelen när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 462, 22.12.2014.

Domstolens beslut (nionde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento – Italien – Antonio Tita, Alessandra Carlin och Piero Constantini mot Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA))

(Mål C-495/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Direktiv 89/665/EEG — Offentlig upphandling — Nationell lagstiftning — Avgift för överklagande till förvaltningsdomstol av beslut rörande offentlig upphandling — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Avgift med avskräckande verkan — Domstolsprövning av förvaltningsbeslut — Effektivitets- och likvärdighetsprinciperna)

(2016/C 270/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Antonio Tita, Alessandra Carlin och Piero Constantini

Motparter: Ministero della Giustizia, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri och Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Avgörande

Artikel 1 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, och effektivitets- och likvärdighetsprinciperna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser som kräver att en domstolsavgift, såsom den enhetliga avgift som är aktuell i det nationella målet, betalas vid överklagande till förvaltningsdomstol av beslut rörande offentlig upphandling.

⁽¹⁾ EUT C 26, 26.1.2015.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bergamo – Italien) – brottmål mot Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

(Mål C-534/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfallodatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bergamo

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.
- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C, 24.2.2015.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari – Italien) – brottmål mot Vito Santoro

(Mål C-65/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Nationella bestämmelser — Omorganisering av systemet med koncessioner medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum — Nytt upphandlingsförfarande — Koncessioner som ges en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Inskränkningar — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/14)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Vito Santoro

Avgörande

- 1) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF, liksom principen om likabehandling och effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser på området för hasardspel, såsom dem som är aktuella i det nationella målet, enligt vilka ett nytt upphandlingsförfarande ska anordnas för tilldelning av koncessioner med en kortare giltighetstid än de koncessioner som tidigare tilldelats på grund av en omorganisering av systemet medelst en tidsmässig anpassning av koncessionernas förfalldatum.

- 2) Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren av hasardspelet när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 138, 27.4.2015.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Tribunale di Frosinone – Italien) – brottmål mot Antonio Paolo Conti

(Mål C-504/15) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Domstolens dom i vilken det har fastslagits att nationella bestämmelser om koncessioner för upptagande av vadhållningsinsatser är oförenliga med unionsrätten — Omorganisering av systemet med hjälp av ett nytt upphandlingsförfarande — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Begränsning — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/15)

Rättegångsspråk: Italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Frosinone

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Antonio Paolo Conti

Avgörande

Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 406, 7.12.2015.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2016 – (begäran om förhandsavgörande av Tribunale di Frosinone – Italien) – brottmål mot Paola Tonachella

(Mål C-8/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Identiska tolkningsfrågor — Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Hasardspel — Domstolens dom i vilken det har fastslagits att nationella bestämmelser om koncessioner för upptagande av vadhållningsinsatser är oförenliga med unionsrätten — Omorganisering av systemet med hjälp av ett nytt upphandlingsförfarande — Upplåtelse utan ersättning av nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser — Begränsning — Tvingande skäl av allmänintresse — Proportionalitet)

(2016/C 270/16)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Frosinone

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Paola Tonachella

Avgörande

Artiklarna 49 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en sådan restriktiv nationell bestämmelse som avses i det nationella målet, enligt vilken koncessionshavaren när verksamheten upphör på grund av att koncessionen löper ut åläggs att utan ersättning upplåta nyttjanderätten till materiella och immateriella tillgångar som ägs av koncessionshavaren och som utgör ett nätverk för administration och upptagande av spelinsatser, såvida denna restriktion går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det syfte som faktiskt eftersträvas med denna bestämmelse, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

⁽¹⁾ EUT C 90, 7.3.2016.

Överklagande ingett den 4 juni 2015 av The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 26 mars 2015 i mål T-581/13, Royal County of Berkshire Polo Club Ltd mot harmoniseringskontoret (varumärken och mönster)

(Mål C-278/15)

(2016/C 270/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Royal County of Berkshire Polo Club Ltd (ombud: J. Maitland-Walker, solicitor)

Övrig part i målet: Harmoniseringskontoret (varumärken och mönster)

Domstolen (sjätte avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut av den 14 januari 2016.

Överklagande ingett den 17 augusti 2015 av Best-Lock (Europe) Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 16 juni 2015 i mål T-395/14, Best-Lock (Europe) mot EUIPO

(Mål C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Best-Lock (Europe) Ltd (ombud: J. Becker, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 14 april 2016 fann domstolen (sjätte avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Överklagande ingett den 17 augusti 2015 av Best-Lock (Europe) Ltd av den dom som tribunalen (tredje avdelningen) meddelade den 16 juni 2015 i mål T-396/14, Best-Lock (Europe) mot EUIPO

(Mål C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Best-Lock (Europe) Ltd (ombud: J. Becker, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 14 april 2016 fann domstolen (sjätte avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Överklagande ingett den 7 september 2015 av Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 9 juli 2015 i mål T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoepp mot EUIPO

(Mål C-479/15)

(2016/C 270/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (ombud: A. Nordemann, Rechtsanwalt, M.C. Maier, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (sjätte avdelningen) avvisade överklagandet genom beslut av den 14 april 2016.

Överklagande ingett den 10 september 2015 av KS Sports IPCo GmbH av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 2 juli 2015 i mål T-657/13, KS Sports mot EUIPO

(Mål C-480/15)

(2016/C 270/21)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: KS Sports IPCo GmbH, rättslig efterträdare till BH Stores BV (ombud: T. Dolde, Rechtsanwalt, M. Hawkins, Solicitor och P. Homann, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Domstolen (sjätte avdelningen) beslutade den 14 april 2016 att avvisa överklagandet.

Överklagande ingett den 10 november 2015 av Monster Energy Company av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-633/14, Monster Energy mot EUIPO

(Mål C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Monster Energy Company (ombud: P. Brownlow, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 4 maj 2016 fann domstolen (åttonde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Överklagande ingett den 10 november 2015 av Monster Energy Company av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 9 september 2015 i mål T-666/14, Monster Energy mot EUIPO

(Mål C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Monster Energy Company (ombud: P. Brownlow, Solicitor)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 4 maj 2016 fann domstolen (åttonde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Överklagande ingett den 30 november 2015 av August Storck KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 september 2015 i mål T-366/14, August Storck mot EUIPO

(Mål C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: August Storck KG (ombud: N. Gregor, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 11 maj 2016 fann domstolen (nionde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

Överklagande ingett den 21 januari 2016 av Matratzen Concord GmbH av den dom som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 19 november 2015 i mål T-526/14, Matratzen Concord GmbH mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)

(Mål C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Matratzen Concord GmbH (Ombud: I. Selting, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: Mariano Barranco Rodriguez och Pablo Barranco Schnitzler)

Europeiska unionens domstol (sjätte avdelningen) har genom beslut av den 28 april 2016 avvisat överklagandet och förordnat att klaganden ska ersätta rättegångskostnaderna.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 11 februari 2016 – INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s. mot Úrad pre verejné obstarávanie

(Mål C-76/16)

(2016/C 270/26)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Motpart: Úrad pre verejné obstarávanie

Ytterligare deltagare vid rättegången: Slovenský futbalový zväz

Tolkningsfrågor

- 1) Kan ett tillvägagångssätt tillämpat av en nationell myndighet anses vara i överensstämmelse med syftet med artikel 47, och i synnerhet artikel 47.1 a och 47.4, i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾ av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster för det fall att myndigheten inom ramen för en offentlig upphandling med ett uppskattat värde på 3 miljoner euro har gjort bedömningen att anbudsgivaren inte uppfyllde de krav på ekonomisk och finansiell ställning som fastställdes i meddelandet om upphandling mot bakgrund av en försäkran på heder och samvete lämnad av en anbudsgivare och uppgifter från en bank, enligt vilka vederbörande kunde få en särskild icke öronmärkt bankkredit på ett gränsbelopp som översteg upphandlingsvärdet? [Orig. s. 2]
2. Kan situationen för banktjänstemarknaden i en medlemsstat, där en bank i sitt bindande kreditlöfte som villkor för att bevilja kredit kräver att låntagaren uppfyller villkoren enligt kreditavtalet, vilka inte är konkret specificerade vid tidpunkten för upphandlingsförfarandet, i enlighet med artikel 47.5 i nämnda direktiv 2004/18/EG utgöra ett godtagbart skäl för anbudsgivaren att inte förete de referenser som den upphandlande myndigheten begär? Får anbudsgivaren med andra ord i den aktuella situationen bevisa sin ekonomiska och finansiella ställning med en försäkran på heder och samvete som bekräftar ett tillräckligt kreditförhållande med banken?
3. Kan den omständigheten att de olika kontrakterna redan nästan har genomförts av den vinnande anbudsgivaren, vid domstolsprövningen av ett beslut varigenom den nationella myndigheten för offentlig upphandling har uteslutit en anbudsgivare, utgöra ett objektivi hinder som medför att den nationella domstolen inte kan verkställa bestämmelsen i artikel 47.1 och 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämförd med artiklarna 1.1 och 2.3, 2.6–2.8 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten?

⁽¹⁾ EUT L 134, s. 114.

Överklagande ingett den 11 februari 2016 av Hewlett Packard Development Company LP av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 3 december 2015 i mål T-628/14, Hewlett Packard Development Company mot EUIPO

(Mål C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Hewlett Packard Development Company LP (ombud: T. Raab, Rechtsanwalt, H. Lauf, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 26 maj 2016 fann domstolen (tionde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas, då det inte kunde prövas i sak.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – N Luxembourg Imot Skatteministeriet

(Mål C-115/16)

(2016/C 270/28)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Part i målet vid den nationella domstolen

Sökande: N Luxembourg I

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1.1 i direktiv 2003/49 EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas så att ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat – och som omfattas av artikel 3 i direktivet och under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet mottar räntor från ett dotterbolag i en annan medlemsstat – är "den som har rätt" till räntan i den mening som avses i direktivet?
 - 1.1. Ska begreppet "den som har rätt till" i artikel 1.1 i direktiv 2003/49/EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas i överensstämmelse med motsvarande begrepp i artikel 11 i 1977:års modellavtal?
 - 1.2. Om fråga 1.1 besvaras jakande: ska begreppet då tolkas enbart med beaktande av kommentarerna till artikel 11 i 1977: års modellavtal (punkt 8) eller ska senare kommentarer beaktas vid tolkningen, häribland de tillägg som gjordes år 2003 om "transitenheter" (punkt 8.1, nu punkt 10.1) och de tillägg som gjordes år 2014 om "avtalsmässiga och juridiska skyldigheter" (punkt 10.2)?
 - 1.3. Om 2003: års kommentarer kan beaktas vid tolkningen: är det då ett villkor för att betrakta ett bolag för att inte vara "den som har rätt till" i den mening som avses i direktiv 2003/49/EG att det har skett en faktisk genomströmning av medel till de personer som av den stat där äntebetalaren är belägen anses som "den som har rätt" till dessa räntor och – hur som helst – är det då ett ytterligare villkor att den faktiska genomströmningen skett vid en tidpunkt som ligger nära räntebetalningen och/eller att den sker som räntebetalningar?
 - 1.3.1. Vilken betydelse har det härvidlag om det har använts egenkapital till utlånet, om de berörda räntorna gottskrivs huvudstolen (upprullas), om räntemottagaren därefter har betalt koncernbidrag till sitt moderbolag som är beläget i samma stat för att uppnå en skattemässig resultatutjämning enligt de bestämmelser som gäller för detta i den berörda staten, om de berörda räntorna därefter har konverterats till egenkapital i låntagarbolaget, om räntemottagaren har haft en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att betala räntorna vidare till en annan person, och om huvuddelen av de personer som av den stat där räntebetalaren är hemmahörande anses som "den som har rätt" till räntorna, är belägna i andra medlemsstater eller övriga stater med vilka Danmark har slutit ett dubbelbeskattningsavtal, så det inte enligt dansk skattelagstiftning skulle finnas stöd för att ta ut källskatt, såvida nämnda personer hade varit långivare och därmed hade mottagit räntorna direkt?
 - 1.4. Vilken betydelse har det för bedömningen av om räntemottagaren ska anses som "den som har rätt till" räntan i den mening som avses i direktivet att den hänskjutande domstolen efter en bedömning av de faktiska omständigheterna i målet skulle finna att mottagaren – utan att ha varit bunden av en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att vidareförmedla de räntor som mottagits till en annan person – "i sak" inte hade rätt att "använda och förbruka" räntorna såsom anförs i 2014: års kommentarer till 1977: års modellavtal?
2. Förutsätter en medlemsstats återopande av artikel 5.1 i direktivet om tillämpning av nationella bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk eller artikel 5.2 i direktivet, att den berörda medlemsstaten har antagit en specifik nationell bestämmelse för att genomföra artikel 5 i direktivet eller att det i nationell rätt finns allmänna bestämmelser eller grundsatser om bedrägeri, missbruk och skatteundandragande som kan tolkas i överensstämmelse med artikel 5?

- 2.1. Om fråga 2 besvaras jakande: kan 2 § andra punkten d i bolagsskattelagen (selskabsskatteloven) i vilken föreskrivs att begränsad skatteplikt för ränteintäkter inte omfattar "räntor, om beskattning av räntorna inte ska ske ... enligt direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater" då anses för en sådan specifik nationell bestämmelse som avses i artikel 5 i direktivet?
3. Är en bestämmelse i ett mellan två medlemsstater ingått dubbelbeskattningsavtal som utarbetats i enlighet med OECD:s modellavtal, enligt vilken beskattningen av räntor är beroende av om räntemottagaren anses som den som har rätt till räntorna, en sådan avtalsmässig anti-missbruksbestämmelse som omfattas av artikel 5 i direktivet?
4. Utgör det bedrägeri enligt direktiv 2003/49/EG, om det i den medlemsstat, där den som betalar räntan är hemmahörande, föreligger rätt till ränteavdrag medan det inte sker någon beskattning av räntorna i en medlemsstat där den som mottar räntorna är hemmahörande?
5. Är en medlemsstat som inte godtar att ett bolag i en annan medlemsstat har rätt till räntorna och som gör gällande att bolaget i den andra medlemsstaten är så kallat konstlat transitbolag enligt direktiv 2003/49/EG eller artikel 10 EG skyldig att upplysa vem som medlemsstaten i så fall anses som den som har rätt till räntorna?
6. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG för räntor som mottagits från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolag) och moderbolaget av sistnämnda medlemsstat anses vara begränsat skattepliktigt för de berörda räntorna, utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 hinder för en lagstiftning, som innebär att sistnämnda medlemsstat ålägger det (dotterbolag) som skulle ha innehållit medlen att erlagga dröjsmålsräntor vid försenad betalning av källskatt med en högre räntesats än den dröjsmålsräntesats som den berörda medlemsstaten tar ut vid krav på bolagsskatt (som bland annat omfattar ränteintäkter) som gjorts gällande mot ett bolag som är beläget i samma medlemsstat?
7. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG avseende räntor från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolaget) och moderbolaget av sistnämnda betraktas som det skattesubjekt som är begränsat skattepliktigt i denna medlemsstat för de berörda räntorna utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 (alternativt artikel 56 EG) då var och en för sig eller tillsammans hinder för en lagstiftning,
- a) enligt vilken sistnämnda medlemsstat ålägger räntebetalaren en skyldighet att innehålla källskatt på räntorna och att bära ansvaret i förhållande till det allmänna för källskatt som inte innehållits, när en sådan skyldighet inte gäller då räntemottagaren är belägen i sistnämnda medlemsstat?
- b) enligt vilken ett moderbolag i sistnämnda medlemsstat inte skulle ha underkastats krav på acontobetalningar av bolagsskatt under de första två inkomståren men först skulle erlagga bolagsskatt på ett betydligt senare tidpunkt än förfallotidpunkten för källskatter?

Vid svaret på fråga 7 ombeds EU-domstolen att beakta svaret på fråga 6.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 –
Skatteministeriet mot T Danmark**

(Mål C-116/16)

(2016/C 270/29)

Rättegångsspråk: *danska*

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteministeriet

Svarande: T Danmark

Tolkningsfrågor

1. Förutsätter en medlemsstats åberopande av artikel 1.2 i direktivet om tillämpning av nationella bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk att den berörda medlemsstaten har antagit en specifik nationell bestämmelse för att genomföra artikel 1.2 i direktivet eller att det i nationell rätt finns allmänna bestämmelser eller grundsatser om bedrägeri, missbruk och skatteundandragande som kan tolkas i överensstämmelse med artikel 1.2?
 - 1.1 Om fråga 1 besvaras jakande: kan 2 § andra punkten c i bolagsskattelagen (selskabsskatteloven) i vilken föreskrivs att det är en "förutsättning att beskattningen av utdelningen ska bortfalla [...] enligt bestämmelserna i direktiv 90/435/EEG om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater" då anses för en sådan specifik nationell bestämmelse som avses i artikel 1.2 i direktivet?
2. Är en bestämmelse i ett mellan två medlemsstater ingått dubbelbeskattningsavtal som utarbetats i enlighet med OECD:s modellavtal, enligt vilken beskattningen av utdelning är beroende av om räntemottagaren anses som den som har rätt till utdelningen, en sådan avtalsmässig anti-missbruksbestämmelse som omfattas av artikel 1.2 i direktivet?
3. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande: är det då upp till nationella domstolar att fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" eller ska begreppet vid tillämpning av direktiv 90/435/EEF tolkas så att begreppet ska ges en unionsrättslig tolkning som kan prövas av domstolen?
4. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande och fråga 3 besvaras så att det inte är nationella domstolar som ska fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" ska begreppet då tolkas så, att ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat, som under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet mottar utdelning från ett dotterbolag i en annan medlemsstat är "den som har rätt till" dessa utdelningar enligt en unionsrättslig tolkning av begreppet?
 - a) Ska begreppet "den som har rätt till" förstås som motsvarande begrepp i artikel 1.1 i direktiv 2003/49/EEG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv?
 - b) Ska begreppet då tolkas enbart med beaktande av kommentarerna till artikel 10 i 1977: års modellavtal (punkt 12) eller ska senare kommentarer beaktas vid tolkningen, häribland de tillägg som gjordes år 2003 om "transitenheter" och de tillägg som gjordes år 2014 om "avtalsmässiga och juridiska skyldigheter"?

- c) Vilken betydelse har det härvidlag för om utdelningsmottagaren ska anses vara "den som har rätt till" utdelningen om vederbörande har haft en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att betala utdelningarna vidare till en annan person?
- d) Vilken betydelse har det för bedömningen av om utdelningsmottagaren ska anses som "den som har rätt till" utdelningen att den hänskjutande domstolen efter en bedömning av de faktiska omständigheterna i målet skulle finna att mottagaren – utan att ha varit bunden av en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att vidareförmedla de utdelningar som mottagits till en annan person – "i sak" inte hade rätt att "använda och förbruka" räntorna såsom anförs i 2014:års kommentarer till 1977:års modellavtal?
5. Om det läggs till grund för prövningen i målet att det föreligger "sådana nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som behövs för förebyggande av bedrägeri eller annan oredlighet eller missbruk", se artikel 1.2 i direktivet, att utdelningen har delats ut av ett bolag (A) hemmahörande i en medlemsstat till ett moderbolag (B) i en annan medlemsstat och därefter betalats vidare till detta bolags moderbolag (C) som är hemmahörande utanför EU/EES och som i sin tur har delat ut medlen till sitt moderbolag (D), även detta hemmahörande utanför EU/EES, att det inte föreligger något dubbelbeskattningsavtal mellan den förstnämnda staten och den stat där C är hemmahörande, att det har ingåtts ett dubbelbeskattningsavtal mellan den förstnämnda staten och den stat där D är hemmahörande och att den förstnämnda staten enligt denna stats lagstiftning inte kan rikta krav på källskatt av den utdelning som A delade ut till D, om D hade varit direkt ägare av A, föreligger det då missbruk av direktivet med följd att B inte skyddas av detta?
6. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlägga källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/435/EEG för en utdelning som mottagits från ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat (dotterbolag): utgör då artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för en lagstiftning, som innebär att sistnämnda medlemsstat beskattar det i den andra medlemsstaten hemmahörande moderbolaget för utdelningen när den berörda medlemsstaten anser att hemmahörande moderbolag under liknande omständigheter är skattebefriade från sådana utdelningar?
7. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlägga källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/345/EEG avseende en utdelning från ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat (dotterbolaget) och moderbolaget av sistnämnda medlemsstat betraktas som begränsat skattepliktig i denna medlemsstat för de berörda utdelningarna utgör då artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för en lagstiftning enligt vilken sistnämnda medlemsstat ålägger den som ska innehålla skatten (dotterbolaget) att betala dröjsmålsräntor vid försenad betalning av källskatt med en högre sats än den som medlemsstaten tar ut vid dröjsmål med att beakta bolagsskatt av ett bolag som är hemmahörande i medlemsstaten?
8. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande och fråga 3 besvaras så, att det inte är nationella domstolar som ska fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" och såvitt ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) därför inte anses befriat från att betala källskatt enligt direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning som mottagits från ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget), är sistnämnda medlemsstat då skyldig enligt direktiv 90/435/EEG eller artikel 4.3 FEU att upplysa om vem medlemsstaten då anses vara "den som har rätt till" utdelningen?
9. Om ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) i det enskilda fallet inte anses befriat från att betala källskatt enligt direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning som mottagits från ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget), utgör då artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF alternativt artikel 63 FEUF var för sig eller tillsammans hinder för en lagstiftning
- a) enligt vilken den sistnämnda medlemsstaten ålägger dotterbolaget en skyldighet att innehålla källskatt på utdelningarna och ansvar mot det allmänna för källskatt som inte innehållits, när en sådan skyldighet att innehålla källskatt inte gäller då moderbolaget är hemmahörande i medlemsstaten?

b) enligt vilken den sistnämnda medlemsstaten tar ur dröjsmålsränta på källskatten?

Vid besvarandet av fråga 9 ombes domstolen att beakta svaren på frågorna 6 och 7.

10. I ett fall där

1. ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) uppfyller villkoret i direktiv 90/435/EEG om att äga (år 2011) minst 10 procent av aktiekapitalet i ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget),
2. moderbolaget i det enskilda fallet inte anses befriat från källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning av dotterbolaget,
3. moderbolagets (direkta eller indirekta) aktieägare som är hemmahörande i tredje land anses ha rätt till utdelningen,
4. nämnda (direkta eller indirekta) aktieägare också uppfyller nämnda kapitalkrav,

utgör då artikel 63 FEUF hinder för en lagstiftning enligt vilken den medlemsstat i vilket dotterbolaget är beläget, beskattar utdelningen, när denna medlemsstat anser hemmahörande bolag som uppfyller kapitalkravet i direktiv 90/435/EEG, det vill säga under inkomståret 2011 äger minst 10 procent av aktiekapitalet i det utdelande bolaget, för att vara befriade från skatt på sådan utdelning?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 –
Skatteministeriet mot Y Denmark Aps**

(Mål C-117/16)

(2016/C 270/30)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteministeriet

Svarande: Y Denmark Aps

Tolkningsfrågor

1. Förutsätter en medlemsstats återopande av artikel 1.2 i direktivet om tillämpning av nationella bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk att den berörda medlemsstaten har antagit en specifik nationell bestämmelse för att genomföra artikel 1.2 i direktivet eller att det i nationell rätt finns allmänna bestämmelser eller grundsatser om bedrägeri, missbruk och skatteundandragande som kan tolkas i överensstämmelse med artikel 1.2?
 - 1.1 Om fråga 1 besvaras jakande: kan 2 § andra punkten c i bolagsskattelagen (selskabsskatteloven) i vilken föreskrivs att det är en "förutsättning att beskattningen av utdelningen ska bortfalla [...] enligt bestämmelserna i direktiv 90/435/EEG om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater" då anses för en sådan specifik nationell bestämmelse som avses i artikel 1.2 i direktivet?

2. Är en bestämmelse i ett mellan två medlemsstater ingått dubbelbeskattningsavtal som utarbetats i enlighet med OECD:s modellavtal, enligt vilken beskattningen av utdelning är beroende av om räntemottagaren anses som den som har rätt till utdelningen, en sådan avtalsmässig anti-missbruksbestämmelse som omfattas av artikel 1.2 i direktivet?

Om svaret är jakande: ska uttrycket "avtal" i artikel 1.2 i direktivet tolkas så, att det bygger på förutsättningen att medlemsstaten enligt intern rätt kan återropa dubbelbeskattningsavtalet till men för skattebetalaren?

3. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande: är det då upp till nationella domstolar att fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" eller ska begreppet vid tillämpning av direktiv 90/435/EEF tolkas så att begreppet ska ges en unionsrättslig tolkning som kan prövas av domstolen?
4. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande och fråga 3 besvaras så att det inte är nationella domstolar som ska fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" ska begreppet då tolkas så, att ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat, som under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet mottar utdelning från ett dotterbolag i en annan medlemsstat är "den som har rätt till" dessa utdelningar enligt en unionsrättslig tolkning av begreppet?
- a) Ska begreppet "den som har rätt till" förstås som motsvarande begrepp i artikel 1.1 i direktiv 2003/49/EEG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv?
- b) Ska begreppet då tolkas enbart med beaktande av kommentarerna till artikel 10 i 1977: års modellavtal (punkt 12) eller ska senare kommentarer beaktas vid tolkningen, häribland de tillägg som gjordes år 2003 om "transitenheter" och de tillägg som gjordes år 2014 om "avtalsmässiga och juridiska skyldigheter"?
- c) Vilken betydelse har det härvidlag för om utdelningsmottagaren ska anses vara "den som har rätt till" utdelningen om vederbörande har haft en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att betala utdelningarna vidare till en annan person?
- d) Vilken betydelse har det för bedömningen av om utdelningsmottagaren ska anses som "den som har rätt till" utdelningen att den hänskjutande domstolen efter en bedömning av de faktiska omständigheterna i målet skulle finna att mottagaren – utan att ha varit bunden av en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att vidareförmedla de utdelningar som mottagits till en annan person – "i sak" inte hade rätt att "använda och förbruka" räntorna såsom anförs i 2014: års kommentarer till 1977: års modellavtal?
5. Om det läggs till grund för prövningen i målet att det föreligger "sådana nationella eller avtalsgrundade bestämmelser som behövs för förebyggande av bedrägeri eller annan oredlighet eller missbruk", se artikel 1.2 i direktivet, att utdelningen har delats ut av ett bolag (A) hemmahörande i en medlemsstat till ett moderbolag (B) i en annan medlemsstat och därefter betalats vidare till detta bolags moderbolag (C) som är hemmahörande utanför EU/EES och som i sin tur har delat ut medlen till sitt moderbolag (D), även detta hemmahörande utanför EU/EES, att det inte föreligger något dubbelbeskattningsavtal mellan den förstnämnda staten och den stat där C är hemmahörande, att det har ingåtts ett dubbelbeskattningsavtal mellan den förstnämnda staten och den stat där D är hemmahörande och att den förstnämnda staten enligt denna stats lagstiftning inte kan rikta krav på källskatt av den utdelning som A delade ut till D, om D hade varit direkt ägare av A, föreligger det då missbruk av direktivet med följd att B inte skyddas av detta?
6. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/435/EEG för en utdelning som mottagits från ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat (dotterbolag): utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 EG (och/eller artikel 56 EG) hinder för en lagstiftning, som innebär att sistnämnda medlemsstat beskattar det i den andra medlemsstaten hemmahörande moderbolaget för utdelningen när den berörda medlemsstaten anser att hemmahörande moderbolag under liknande omständigheter är skattebefriade från sådana utdelningar?

7. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/345/EEG avseende en utdelning från ett bolag som är hemmahörande i en annan medlemsstat (dotterbolaget) och moderbolaget av sistnämnda medlemsstat betraktas som begränsat skattepliktig i denna medlemsstat för de berörda utdelningarna utgör då artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för en lagstiftning enligt vilken sistnämnda medlemsstat ålägger den som ska innehålla skatten (dotterbolaget) att betala dröjsmålsräntor vid försenad betalning av källskatt med en högre sats än den som medlemsstaten tar ut vid dröjsmål med att beakta bolagsskatt av ett bolag som är hemmahörande i medlemsstaten?
8. Om domstolen besvarar fråga 2 jakande och fråga 3 besvaras så, att det inte är nationella domstolar som ska fastställa innehållet av begreppet "den som har rätt till" och såvitt ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) därför inte anses befriat från att betala källskatt enligt direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning som mottagits från ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget), är sistnämnda medlemsstat då skyldig enligt direktiv 90/435/EEG eller artikel 10 EG att upplysa om vem medlemsstaten då anses vara "den som har rätt till" utdelningen?
9. Om ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) i det enskilda fallet inte anses befriat från att betala källskatt enligt direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning som mottagits från ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget), utgör då artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF alternativt artikel 63 FEUF var för sig eller tillsammans hinder för en lagstiftning,
 - a) enligt vilken den sistnämnda medlemsstaten ålägger dotterbolaget en skyldighet att innehålla källskatt på utdelningarna och ansvar mot det allmänna för källskatt som inte innehållits, när en sådan skyldighet att innehålla källskatt inte gäller då moderbolaget är hemmahörande i medlemsstaten?
 - b) enligt vilken den sistnämnda medlemsstaten tar ut dröjsmålsränta på källskatten?

Vid besvarandet av fråga 9 ombes domstolen att beakta svaren på frågorna 6 och 7.

10. I ett fall där

1. ett i en medlemsstat hemmahörande bolag (moderbolaget) uppfyller villkoret i direktiv 90/435/EEG om att äga (år 2005 och 2006) minst 20 procent av aktiekapitalet i ett i en annan medlemsstat hemmahörande bolag (dotterbolaget),
2. moderbolaget i det enskilda fallet inte anses befriat från källskatt enligt artikel 1.2 i direktiv 90/435/EEG avseende en utdelning av dotterbolaget,
3. moderbolagets (direkta eller indirekta) aktieägare som är hemmahörande i tredje land anses ha rätt till utdelningen
4. nämnda (direkta eller indirekta) aktieägare också uppfyller nämnda kapitalkrav,

utgör då artikel 56 EG hinder för en lagstiftning, enligt vilken den medlemsstat där dotterbolaget är beläget, beskattar den berörda utdelningen, när den ifrågavarande medlemsstaten anser att hemmahörande bolag som uppfyller kapitalkravet i direktiv 90/435/EEG, det vill säga under inkomståren 2005 och 2006 äger minst 20 procent av aktiekapitalet i det utdelande bolaget (15 procent år 2007 och 2008 och 10 procent häfter) är befriade från att betala skatt på sådan utdelning?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – X
Denmark A/S mot Skatteministeriet**

(Mål C-118/16)

(2016/C 270/31)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: X Denmark A/S

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1.1 i direktiv 2003/49 EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas så att ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat – och som omfattas av artikel 3 i direktivet och under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet mottar räntor från ett dotterbolag i en annan medlemsstat – är "den som har rätt" till räntan i den mening som avses i direktivet?
 - 1.1. Ska begreppet "den som har rätt till" i artikel 1.1 i direktiv 2003/49/EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas i överensstämmelse med motsvarande begrepp i artikel 11 i 1977: års modellavtal?
 - 1.2. Om fråga 1.1 besvaras jakande: ska begreppet då tolkas enbart med beaktande av kommentarerna till artikel 11 i 1977: års modellavtal (punkt 8) eller ska senare kommentarer beaktas vid tolkningen, häribland de tillägg som gjordes år 2003 om "transitenheter" (punkt 8.1, nu punkt 10.1) och de tillägg som gjordes år 2014 om "avtalsmässiga och juridiska skyldigheter" (punkt 10.2)?
 - 1.3. Om 2003: års kommentarer kan beaktas vid tolkningen: är det då ett villkor för att betrakta ett bolag för att inte vara "den som har rätt till" i den mening som avses i direktiv 2003/49/EG att det har skett en faktisk genomströmning av medel till de personer som av den stat där äntebetalaren är belägen anses som "den som har rätt" till dessa räntor och – hur som helst – är det då ett ytterligare villkor att den faktiska genomströmningen skett vid en tidpunkt som ligger nära räntebetalningen och/eller att den sker som räntebetalningar?
 - 1.3.1. Vilken betydelse har det härvidlag om det har använts egenkapital till utlånet, om de berörda räntorna gottskrivs huvudstolen (upprullas), om räntemottagaren därefter har betalt koncernbidrag till sitt moderbolag som är beläget i samma stat för att uppnå en skattemässig resultatutjämning enligt de bestämmelser som gäller för detta i den berörda staten, om de berörda räntorna därefter har konverterats till egenkapital i låntagarbolaget, om räntemottagaren har haft en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att betala räntorna vidare till en annan person, och om huvuddelen av de personer som av den stat där räntebetalaren är hemmahörande anses som "den som har rätt" till räntorna, är belägna i andra medlemsstater eller övriga stater med vilka Danmark har slutit ett dubbelbeskattningsavtal, så det inte enligt dansk skattelagstiftning skulle finnas stöd för att ta ut källskatt, såvida nämnda personer hade varit långivare och därmed hade mottagit räntorna direkt?
 - 1.4. Vilken betydelse har det för bedömningen av om räntemottagaren ska anses som "den som har rätt till" räntan i den mening som avses i direktivet att den hänskjutande domstolen efter en bedömning av de faktiska omständigheterna i målet skulle finna att mottagaren – utan att ha varit bunden av en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att vidareförmedla de räntor som mottagits till en annan person – "i sak" inte hade rätt att "använda och förbruka" räntorna såsom anförs i 2014: års kommentarer till 1977: års modellavtal?

2. Förutsätter en medlemsstats återopande av artikel 5.1 i direktivet om tillämpning av nationella bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk eller artikel 5.2 i direktivet, att den berörda medlemsstaten har antagit en specifik nationell bestämmelse för att genomföra artikel 5 i direktivet eller att det i nationell rätt finns allmänna bestämmelser eller grundsatser om bedrägeri, missbruk och skatteundandragande som kan tolkas i överensstämmelse med artikel 5?
 - 2.1. Om fråga 2 besvaras jakande: kan 2 § andra punkten d i bolagsskattelagen (selskabsskatteloven) i vilken föreskrivs att begränsad skatteplikt för ränteintäkter inte omfattar "räntor, om beskattning av räntorna inte ska ske ... enligt direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater" då anses för en sådan specifik nationell bestämmelse som avses i artikel 5 i direktivet?
3. Är en bestämmelse i ett mellan två medlemsstater ingått dubbelbeskattningsavtal som utarbetats i enlighet med OECD:s modellavtal, enligt vilken beskattningen av räntor är beroende av om räntemottagaren anses som den som har rätt till räntorna, en sådan avtalsmässig anti-missbruksbestämmelse som omfattas av artikel 5 i direktivet?
4. Utgör det bedrägeri enligt direktiv 2003/49/EG, om det i den medlemsstat, där den som betalar räntan är hemmahörande, föreligger rätt till ränteavdrag medan det inte sker någon beskattning av räntorna i en medlemsstat där den som mottar räntorna är hemmahörande?
5. Omfattas ett bolag som är hemmahörande i Luxemburg och har bildats där och registrerats som ett "société en commandite par actions" (S.C.A.), och samtidigt kvalificeras som ett "société d'investissement en capital à risque" (SICAR) enligt den luxemburgska lagen av den 15 juni 2004 om "société d'investissement en capital à risque" av direktiv 2003/49/EG?
 - 5.1 Om fråga 5 besvaras jakande: kan ett luxemburgskt "S.C.A., SICAR" då vara "den som har rätt till" en ränta enligt direktiv 2003/49/EG, även om den medlemsstat i vilken det bolag som har betalt räntan är hemmahörande, enligt inhemsk rätt anser det berörda bolaget för en skattetransparent enhet?
 - 5.2 Om fråga 1 besvaras nekande med följd att det bolag som har mottagit räntorna inte anses vara "den som har rätt till" de berörda räntorna, kan då de S.C.A., SICAR som avser i målet under de omständigheter som föreligger anses vara "den som har rätt till" de räntor som avses i målet i den mening som avses i direktivet?
6. Är en medlemsstat som inte godtar att ett bolag i en annan medlemsstat har rätt till räntorna och som gör gällande att bolaget i den andra medlemsstaten är ett så kallat konstlat transitbolag enligt direktiv 2003/49/EG eller artikel 10 EG skyldig att upplysa vem som medlemsstaten i så fall anses som den som har rätt till räntorna?
7. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG för räntor som mottagits från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolag) och moderbolaget av sistnämnda medlemsstat anses vara begränsat skattepliktigt för de berörda räntorna, utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 hinder för en lagstiftning, som innebär att sistnämnda medlemsstat ålägger det (dotterbolag) som skulle ha innehållit medlen att erlagga dröjsmålsräntor vid försenad betalning av källskatt med en högre räntesats än den dröjsmålsräntesats som den berörda medlemsstaten tar ut vid krav på bolagsskatt (som bland annat omfattar ränteintäkter) som gjorts gällande mot ett bolag som är beläget i samma medlemsstat?

8. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG avseende räntor från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolaget) och moderbolaget av sistnämnda betraktas som det skattesubjekt som är begränsat skattepliktig i denna medlemsstat för de berörda räntorna utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 (alternativt artikel 56 EG) då var och en för sig eller tillsammans hinder för en lagstiftning,
- a) enligt vilken sistnämnda medlemsstat ålägger räntebetalaren en skyldighet att innehålla källskatt på räntorna och att bära ansvaret i förhållande till det allmänna för källskatt som inte innehållits, när en sådan skyldighet inte gäller då räntemottagaren är belägen i sistnämnda medlemsstat?
- b) enligt vilken ett moderbolag i sistnämnda medlemsstat inte skulle ha underkastats krav på acontobetalingar av bolagsskatt under de första två inkomståren men först skulle erlagga bolagsskatt på ett betydligt senare tidpunkt än förfallotidpunkten för källskatter?

Vid svaret på fråga 8 ombeds domstolen att beakta svaret på fråga 7.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Østre Landsret (Danmark) den 25 februari 2016 – C
Danmark I mot Skatteministeriet**

(Mål C-119/16)

(2016/C 270/32)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: C Danmark I

Svarande: Skatteministeriet

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 1.1 i direktiv 2003/49 EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas så att ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat – och som omfattas av artikel 3 i direktivet och under sådana omständigheter som föreligger i det nationella målet mottar räntor från ett dotterbolag i en annan medlemsstat – är "den som har rätt" till räntan i den mening som avses i direktivet?
- 1.1. Ska begreppet "den som har rätt till" i artikel 1.1 i direktiv 2003/49/EG jämförd med artikel 1.4 i samma direktiv, tolkas i överensstämmelse med motsvarande begrepp i artikel 11 i 1977:års modellavtal?
- 1.2. Om fråga 1.1 besvaras jakande: ska begreppet då tolkas enbart med beaktande av kommentarerna till artikel 11 i 1977: års modellavtal (punkt 8) eller ska senare kommentarer beaktas vid tolkningen, häribland de tillägg som gjordes år 2003 om "transitenheter" (punkt 8.1, nu punkt 10.1) och de tillägg som gjordes år 2014 om "avtalsmässiga och juridiska skyldigheter" (punkt 10.2)?

- 1.3. Om 2003: års kommentarer kan beaktas vid tolkningen: är det då ett villkor för att betrakta ett bolag för att inte vara "den som har rätt till" i den mening som avses i direktiv 2003/49/EG att det har skett en faktisk genomströmning av medel till de personer som av den stat där räntebetalaren är belägen anses som "den som har rätt" till dessa räntor och – hur som helst – är det då ett ytterligare villkor att den faktiska genomströmningen skett vid en tidpunkt som ligger nära räntebetalningen och/eller att den sker som räntebetalningar?
 - 1.3.1. Vilken betydelse har det härvidlag om det har använts egenkapital till utlånet, om de berörda räntorna gottskrivs huvudstolen (upprullas), om räntemottagaren därefter har betalt koncernbidrag till sitt moderbolag som är beläget i samma stat för att uppnå en skattemässig resultatutjämning enligt de bestämmelser som gäller för detta i den berörda staten, om de berörda räntorna därefter har konverterats till egenkapital i låntagarbolaget, om räntemottagaren har haft en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att betala räntorna vidare till en annan person, och om huvuddelen av de personer som av den stat där räntebetalaren är hemmahörande anses som "den som har rätt" till räntorna, är belägna i andra medlemsstater eller övriga stater med vilka Danmark har slutit ett dubbelbeskattningsavtal, så det inte enligt dansk skattelagstiftning skulle finnas stöd för att ta ut källskatt, såvida nämnda personer hade varit långivare och därmed hade mottagit räntorna direkt?
 - 1.4. Vilken betydelse har det för bedömningen av om räntemottagaren ska anses som "den som har rätt till" räntan i den mening som avses i direktivet att den hänskjutande domstolen efter en bedömning av de faktiska omständigheterna i målet skulle finna att mottagaren – utan att ha varit bunden av en avtalsmässig eller juridisk skyldighet att vidareförmedla de räntor som mottagits till en annan person – "i sak" inte hade rätt att "använda och förbruka" räntorna såsom anförs i 2014:års kommentarer till 1977:års modellavtal?
2. Förutsätter en medlemsstats återopande av artikel 5.1 i direktivet om tillämpning av nationella bestämmelser för att förebygga bedrägeri eller missbruk eller artikel 5.2 i direktivet, att den berörda medlemsstaten har antagit en specifik nationell bestämmelse för att genomföra artikel 5 i direktivet eller att det i nationell rätt finns allmänna bestämmelser eller grundsatser om bedrägeri, missbruk och skatteundandragande som kan tolkas i överensstämmelse med artikel 5?
 - 2.1. Om fråga 2 besvaras jakande: kan 2 § andra punkten d i bolagsskattelagen (selskabsskatteloven) i vilken föreskrivs att begränsad skatteplikt för ränteintäkter inte omfattar "räntor, om beskattning av räntorna inte ska ske ... enligt direktiv 2003/49/EG om ett gemensamt system för beskattning av räntor och royalties som betalas mellan närstående bolag i olika medlemsstater" då anses för en sådan specifik nationell bestämmelse som avses i artikel 5 i direktivet?
 3. Är en bestämmelse i ett mellan två medlemsstater ingått dubbelbeskattningsavtal som utarbetats i enlighet med OECD:s modellavtal, enligt vilken beskattningen av räntor är beroende av om räntemottagaren anses som den som har rätt till räntorna, en sådan avtalsmässig anti-missbruksbestämmelse som omfattas av artikel 5 i direktivet?
 4. Är en medlemsstat som inte godtar att ett bolag i en annan medlemsstat har rätt till räntorna och som gör gällande att bolaget i den andra medlemsstaten är så kallat konstlat transitbolag enligt direktiv 2003/49/EG eller artikel 10 EG skyldig att upplysa vem som medlemsstaten i så fall anses som den som har rätt till räntorna?
5. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlägga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG för räntor som mottagits från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolag) och moderbolaget av sistnämnda medlemsstat anses vara begränsat skattepliktigt för de berörda räntorna, utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 hinder för en lagstiftning, som innebär att sistnämnda medlemsstat ålägger det (dotterbolag) som skulle ha innehållit medlen att erlägga dröjsmålsräntor vid försenad betalning av källskatt med en högre räntesats än den dröjsmålsräntesats som den berörda medlemsstaten tar ut vid krav på bolagsskatt (som bland annat omfattar ränteintäkter) som gjorts gällande mot ett bolag som är beläget i samma medlemsstat?

6. Om ett bolag som är hemmahörande i en medlemsstat (moderbolaget) konkret inte anses befriat från skyldigheten att erlagga källskatt enligt direktiv 2003/49/EG avseende räntor från ett bolag som är beläget i en annan medlemsstat (dotterbolaget) och moderbolaget av sistnämnda betraktas som det skattesubjekt som är begränsat skattepliktigt i denna medlemsstat för de berörda räntorna utgör då artikel 43 EG jämförd med artikel 48 (alternativt artikel 56 EG) då var och en för sig eller tillsammans hinder för en lagstiftning
- a) enligt vilken sistnämnda medlemsstat ålägger räntebetalaren en skyldighet att innehålla källskatt på räntorna och att bära ansvaret i förhållande till det allmänna för källskatt som inte innehållits, när en sådan skyldighet inte gäller då räntemottagaren är belägen i sistnämnda medlemsstat?
- b) enligt vilken ett moderbolag i sistnämnda medlemsstat inte skulle ha underkastats krav på acotobetalningar av bolagsskatt under de första två inkomståren men först skulle erlagga bolagsskatt på ett betydligt senare tidpunkt än förfallotidpunkten för källskatter?

Vid svaret på fråga 6 ombeds EU-domstolen att beakta svaret på fråga 5.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Berlin (Tyskland) den 5 april 2016 –
Romano Pisciotti mot Bundesrepublik Deutschland**

(Mål C-191/16)

(2016/C 270/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Romano Pisciotti

Svarande: Bundesrepublik Deutschland

Tolkningsfrågor

1. a) Är en medlemsstats förbindelser med en stat utanför EU i utlämningsfrågor en fråga som, oberoende av omständigheterna i det enskilda fallet, faller utanför fördragets materiella tillämpningsområde, vilket innebär att det unionsrättsliga diskrimineringsförbudet i artikel 18 första stycket FEUF inte ska beaktas vid en (bokstavlig) tillämpning av en grundlagsbestämmelse (närmare bestämt artikel 16.2 första meningen i grundlagen), som innehåller ett förbud mot utlämning till en stat utanför EU, vilket enbart gäller det egna landets medborgare?
- b) Om denna fråga ska besvaras jakande: Blir svaret på fråga 1 ett annat om det är en medlemsstats förbindelser med Amerikas förenta stater i utlämningsfrågor, vilka grundas på avtalet om utlämning mellan Europeiska unionen och Amerikas förenta stater, som berörs?

2. I den mån det inte på förhand är utslutet att medlemsstaternas förbindelser med Amerikas förenta stater i utlämningsfrågor omfattas av fördragets tillämpningsområde önskas svar på följande fråga:

Ska artikel 18 första stycket FEUF och relevant rättspraxis från domstolen rörande den bestämmelsen tolkas på så sätt att en medlemsstat på ett oberättigat sätt åsidosätter diskrimineringsförbudet i artikel 18 första stycket FEUF, om den med stöd av en grundlagsbestämmelse (närmare bestämt artikel 16.2 första meningen i grundlagen) inte behandlar det egna landets medborgare och medborgare i andra medlemsstater i EU på samma sätt med avseende på utlämningsframställningar från stater utanför EU, genom att den enbart utlämnar de sistnämnda medborgarna?

3. Om det i ovannämnda fall anses föreligga ett åsidosättande av det generella diskrimineringsförbudet i artikel 18 första stycket FEUF önskas svar på följande fråga:

Ska domstolens rättspraxis tolkas på så sätt att det i ett fall som det förevarande – där den behöriga myndighetens beviljande av utlämning alltid föregås av en lagenlighetsprövning i domstol, vars resultat dock endast är bindande för myndigheten om domstolen kommer fram till att hinder mot utlämning föreligger – kan anses föreligga en klar överträdelse av unionsrätten redan på den grunden att diskrimineringsförbudet i artikel 18 första stycket FEUF har åsidosatts, eller krävs det att det är fråga om en uppenbar överträdelse?

4. Om det inte finns något sådant uppenbarhetskrav önskas svar på följande fråga:

Ska domstolens rättspraxis tolkas på så sätt att det inte ska anses föreligga en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten i ett fall som det förevarande, om den nationella behöriga myndigheten, när det saknas rättspraxis från EU-domstolen rörande det konkreta fallet (det vill säga frågan huruvida det generella diskrimineringsförbudet i artikel 18 första stycket FEUF är materiellt tillämpligt på medlemsstaternas förbindelser med Amerikas förenta stater i utlämningsfrågor), kan grunda sitt beslut på att det överensstämmer med tidigare avgöranden från nationella domstolar i samma ärende?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale ordinario di Torino (Italien) den 12 maj 2016 – VCAST Limited mot R.T.I. SpA

(Mål C-265/16)

(2016/C 270/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale ordinario di Torino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VCAST Limited

Motpart: R.T.I. SpA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör gemenskapsrätten – särskilt artikel 5.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ⁽¹⁾ (och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel ⁽²⁾), på den inre marknaden liksom EUF-fördraget) – hinder för sådana nationella bestämmelser som förbjuder näringsidkare att tillhandahålla privatpersoner så kallade cloud computing-tjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, varvid näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen, utan att rättsinnehavaren har gett sitt samtycke?

- 2) Utgör gemenskapsrätten – särskilt artikel 5.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden liksom EUF-fördraget) – hinder för sådana nationella bestämmelser som ger näringsidkare rätt att tillhandahålla privatpersoner så kallade cloud computing-tjänster som möjliggör fjärrstyrd videoinspelning för privat bruk av upphovsrättsskyddade verk, även om näringsidkaren spelar en aktiv roll vid inspelningen och även om rättsinnehavaren inte har gett sitt samtycke, om rättsinnehavaren ges en schablonmässig kompensation som i huvudsak är knuten till ett system med tvångslicens?

⁽¹⁾ EUT L 167, s. 10.

⁽²⁾ Direktivet om elektronisk handel, EUT L 178, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland) den 25 maj 2016 – A Oy mot Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

(Mål C-292/16)

(2016/C 270/35)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Helsingfors förvaltningsdomstol

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A Oy

Ytterligare deltagare i målet: Veronsaajien oikeudenvaltontayksikkö

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 49 FEUF hinder för en finländsk bestämmelse enligt vilken en situation där ett inhemskt bolag avyttrar egendom anknuten till ett fast driftställe beläget i en annan EU-medlemsstat inom ramen för verksamhetsöverlåtelse till ett bolag med hemvist i denna stat och som vederlag erhåller nya andelar, medför omedelbar beskattning av den överförda egendomen samma år som överföringen sker, medan beskattning vid en motsvarande inhemsk situation sker först vid tidpunkten då vinsten realiseras?
- 2) Är det fråga om indirekt eller direkt diskriminering om Finland tillämpar beskattning omedelbart under samma år som överföringen av verksamheten sker, innan vinsten realiserats, och vid inhemska situationer först vid tidpunkten då vinsten realiseras?
- 3) Om den första och andra frågan besvaras jakande, kan inskränkningen av etableringsfriheten rättfärdigas med hänvisning till tvingande skäl av allmänintresse eller bevarande av den inomstatliga beskattningsrätten? Är den förbjudna inskränkningen förenlig med proportionalitetsprincipen?

Överklagande ingett den 26 maj 2016 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 mars 2016 i mål T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd mot Europeiska kommissionen

(Mål C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche, L. Flynn)

Övrig part i målet: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Klagandenas yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 16 mars 2016 i mål T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd mot kommissionen, och vilken delgavs kommissionen den 17 mars 2016,
- ogilla den första delen av den första grunden i ansökan i första instans,
- återförvisa målet till tribunalen för ny prövning avseende följande delar i ansökan i första instans: den andra delen av den första grunden samt andra till fjärde grunderna,
- låta beslutet om rättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att den överklagade domen ska upphävas på följande grunder:

Tribunalen har för det första gjort en felaktig tolkning av begreppet "till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet" i artikel 2.7 c tredje strecksatsen i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ⁽¹⁾ om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. Den grunden innehåller följande delar:

- Första delen: Åtgärder om genomförande femårsplanen är en följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet.
- Andra delen: Stöd till strategiska branscher (plocka ut vinnare) utgör inte en legitim målsättning i en marknadsekonomi.
- Tredje delen: I en marknadsekonomi är subventioner inte obegränsade utan kopplade till en investering
- Fjärde delen: De åtgärder som är föremål för bedömningen är inte jämförbara med olagligt och oförenligt statligt stöd i unionen
- Femte delen: Felaktig tolkning av begreppet "icke-marknadsekonomi"

För det andra är motiveringen i överklagade domen otillräcklig och tribunalens resonemang är motsägelsefullt.

Tribunalen har för det tredje gjort ett antal handläggningsfel:

- Första delen: Tribunalen har avgjort en fråga som faller utanför dess behörighet (*ultra vires*), åsidosatt principen att saken i målet definieras av parterna och har åsidosatt artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artiklarna 44.1 och 48.2 i tribunalens rättegångsregler, i deras lydelse vid tidpunkten för talans väckande i första instans.
- Andra delen: Kommissionen har inte yttrat sig om den påstådda jämförbarheten med de åtgärder som är föremål för bedömning av det statliga stöd som nämns i de domar till vilka det hänvisas i punkt 66.
- Tredje delen: Tribunalen har inte bemött kommissionens argument om definitionen av "icke-marknadsekonomi".

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. EUT L 343, s. 51

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – American Express Co. mot The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Mål C-304/16)

(2016/C 270/37)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: American Express Co.

Motpart: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.

Tolknings- och giltighetsfrågor

- 1) Gäller kravet i artiklarna 1.5 och 2.18 i förordning (EU) 2015/751 ⁽¹⁾ (förordningen om förmedlingsavgifter), på att en trepartsbetalningsordning för kontokort som ger ut kortbaserade betalningsinstrument med en co-branding-partner eller genom en agent ska anses vara en fyrpartsbetalningsordning för kontokort, endast såvitt co-branding-partnern eller agenten är "utgivare" i den mening som avses i artikel 2.2 och skäl 29 i förordningen om förmedlingsavgifter (nämligen om nämnda partner eller agent har ett avtalsförhållande med betalaren, i enlighet med vilket partnern eller agenten har avtalat att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och bearbeta betalarens kortbaserade betalningstransaktioner)?
- 2) Om fråga 1 ska besvaras nekande, är artiklarna 1.5 och 2.18 i förordningen om förmedlingsavgifter ogiltiga, i den del det i dessa föreskrivs att sådana arrangemang ska anses utgöra fyrpartsbetalningsordningar, på grund av
 - a) underlåtenhet att tillhandahålla en motivering i enlighet med artikel 296 FEUF,

- b) en uppenbart oriktig bedömning och/eller
- c) åsidosättande av proportionalitetsprincipen?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner EUT L 123, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 30 maj 2016 – Avon Cosmetics Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-305/16)

(2016/C 270/38)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Avon Cosmetics Ltd

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfrågor

1. Strider tillämpliga bemyndiganden, implementerande lagstiftning och/eller administrativa föreskrifter mot några relevanta unionsrättsliga bestämmelser och/eller principer i fall då icke-registrerade återförsäljare förvärvar varor och tjänster från direktförsäljare ("**försäljningsstöd**") eller från tredjemän ("**tredjemansvaror- och tjänster**"), som i båda fallen nyttjas av de icke-registrerade återförsäljarna i deras ekonomiska verksamhet bestående i försäljning av andra varor som också förvärvats från direktförsäljare, och denna verksamhet regleras av administrativa föreskrifter som utfärdats med stöd av en avvikande åtgärd, senast bemyndigad genom rådets beslut av den 24 maj 1989 (89/534/EEG (¹)) ("**den avvikande åtgärden**"), såtillvida de ålägger direktförsäljare att betala utgående mervärdesskatt på den icke-registrerade återförsäljarens försäljningspris på de andra varorna utan avdrag för den mervärdesskatt som den icke-registrerade återförsäljaren ska betala för sådant försäljningsstöd och/eller tredjemansvaror- och tjänster?
2. Var Förenade kungariket skyldigt, vid ansökan hos rådet om bemyndigande att anta den avvikande åtgärden, att upplysa kommissionen om att icke-registrerade återförsäljare är skyldiga att betala mervärdesskatt vid förvärv av varor med försäljningsstöd och/eller tredjemansvaror- och tjänster som nyttjas i deras ekonomiska verksamhet, med följderna att den avvikande åtgärden måste medge att en justering görs för ingående mervärdesskatt som återförsäljaren inte kan tillgodogöra sig eller för utgående mervärdesskatt direktförsäljaren betalat utöver vad denna var skyldig?
3. För det fall att fråga 1 och/eller 2 besvaras jakande:
 - a. Kan och bör tillämpliga bemyndiganden, implementerande lagstiftning och/eller administrativa föreskrifter tolkas så, att hänsyn ska tas till, antingen, i) mervärdesskatt på försäljningsstöd eller tredjemansvaror- och tjänster, som icke-registrerade återförsäljare nyttjar i sin ekonomiska verksamhet, som återförsäljaren är skyldig att betala men inte kan tillgodogöra sig, ELLER ii) mervärdesskatt uppbyggt av HMRC som överstiger undandragen skatt, ELLER iii) eventuell otillbörlig konkurrens som uppstår mellan direktförsäljare, deras återförsäljare och företag som inte ägnar sig åt direktförsäljning?

b. Huruvida:

- i. bemyndigandet av Förenade kungarikets åtgärd som avviker från artikel 11A.1 a i direktiv 77/388 var rättsstridigt.
- ii) det är nödvändigt att även anta en åtgärd som avviker från artikel 17 i direktiv 77/388, jämte den åtgärd som avviker från artikel 11A.1 a i samma direktiv. Om så är fallet, agerade Förenade kungariket rättsstridigt genom att inte ansöka hos kommissionen eller rådet om bemyndigande för att anta en åtgärd som avviker från artikel 17.
- iii) Förenade kungariket agerar rättsstridigt genom att inte ta ut mervärdesskatt på ett sätt som tillåter direktförsäljare att göra avdrag för mervärdesskatt på antingen försäljningsstöd eller tredjemansvaror- och tjänster som icke-registrerade återförsäljare nyttjar i sina ekonomiska verksamheter.
- iv) samtliga eller delar av tillämpliga bemyndiganden, implementerande lagstiftning och/eller administrativa föreskrifter därmed är ogiltiga och/eller rättsstridiga.

c. Huruvida en lämplig avhjälpande åtgärd, från Europeiska unionens domstol eller den nationella domstolen, vore:

- i. en föreskrift om att medlemsstaten är skyldig att genomföra den avvikande åtgärden i nationell lagstiftning genom att tillåta en vederbörlig justering för a) mervärdesskatt på försäljningsstöd eller tredjemansvaror- och tjänster, som icke-registrerade återförsäljare nyttjar i sin ekonomiska verksamhet, som återförsäljaren är skyldig att betala men inte kan tillgodogöra sig, ELLER b) mervärdesskatt uppuren av HMRC som överstiger undandragen skatt, ELLER c) eventuell otillbörlig konkurrens som uppstår mellan direktförsäljare, deras återförsäljare och företag som inte ägnar sig åt direktförsäljning, eller
 - ii) en ogiltigförklaring av bemyndigandet av den avvikande åtgärden, och därmed av själva åtgärden, eller
 - iii) en ogiltigförklaring av den nationella lagstiftningen, eller
 - iv) en ogiltigförklaring av meddelandet om föreskrifter, eller
 - v) att fastställa att Förenade kungariket är skyldigt att ansöka om bemyndigande för att genomföra ytterligare en avvikande åtgärd som tillåter en vederbörlig justering för a) mervärdesskatt på försäljningsstöd eller tredjemansvaror- och tjänster, som icke-registrerade återförsäljare nyttjar i sin ekonomiska verksamhet, som återförsäljaren är skyldig att betala men inte kan tillgodogöra sig, ELLER b) mervärdesskatt uppuren av HMRC som överstiger undandragen skatt, ELLER c) eventuell otillbörlig konkurrens som uppstår mellan direktförsäljare, deras återförsäljare och företag som inte ägnar sig åt direktförsäljning.
4. Ska skatteflykt- eller undandragande i den mening som avses i artikel 27 i direktiv 77/388 (artikel 395 i direktiv 2006/112) anses vara medlemsstatens nettoförlust av skatteintäkter (med beaktande av både erlagd utgående skatt och avdragsgill ingående skatt inom den företagsstruktur som ger upphov till skatteflykten- eller förlusten), eller medlemsstatens bruttoförlust av skatteintäkter (med beaktande av enbart utgående skatt inom den företagsstruktur som ger upphov till skatteflykten- eller förlusten)?

⁽¹⁾ Rådets beslut av den 24 maj 1989 om att bemyndiga Förenade kungariket att, med avseende på vissa leveranser till icke-registrerade återförsäljare, genomföra en åtgärd som avviker från artikel 11A.1 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter EUT L 280, 1989, s. 54

Överklagande ingett den 8 juni 2016 av Eurallumina SpA av den dom som tribunalen (första avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 22 april 2016 i de förenade målen T-60/06 RENV II och T-62/06 RENV II, Republiken Italien och Eurallumina SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Eurallumina SpA (ombud: L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou, Solicitors)

Övriga parter i målet: Republiken Italien, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara beslutet ⁽¹⁾ i den del Republiken Italien förpliktas att återkräva stödet, eller i annat fall
- återförvisa målet till tribunalen, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar en enda grund som kan delas upp i fem delgrunder. Klaganden åberopar åsidosättande av unionsrätten, i synnerhet åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar och bristande motivering. De åberopade delgrunderna är följande:

- 1) Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den tolkade domen av den 10 december 2013 så att den ansåg sig bunden att slå fast att klagandens berättigade förväntningar upphörde i samband med publiceringen av förfarandets inledande den 2 februari 2002.
- 2) Som en följd av nämnda felaktiga rättstillämpning svarade tribunalen inte på själva föremålet för talan och underlät att pröva klagandens argument till stöd för att bolaget fortfarande har berättigade förväntningar, alternativt prövade dem mot bakgrund av fel bestämmelser och på ett felaktigt sätt.
- 3) Även vid tillämpningen av dessa felaktiga bestämmelser gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning då den kom fram till att inte ens kommissionens orimliga försening i genomförandet av utredningen kunde ge upphov till några berättigade förväntningar för klaganden som innebar att stödet inte skulle betalas tillbaka.
- 4) Tribunalen har gjort en tolkning *contra legem* av direktiv 2003/96 ⁽²⁾ i strid med unionsrätten och mot dess tolkningsprinciper.
- 5) Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning då den tillbakavisade klagandens argument avseende dess investeringar i fabriken på Sardinien.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 7 december 2005 om den befrielse från punktskatt på mineraloljor som används som bränsle vid framställningen av aluminiumoxid i regionerna Gardanne och Shannon samt på Sardinien, och som tillämpas av Frankrike, Irland och Italien. [delgivet med nr K(2005) 4436] (EUT L 119, s. 12)

⁽²⁾ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51)

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Magic Mountain Kletterhallen m.fl. mot kommissionen

(Mål T-162/13) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stöd till konstruktion och drift av Deutscher Alpenverein eV:s klättercenter — Beslut, i vilket det fastställs att stödet är förenligt med den inre marknaden — Stödordning — En mer detaljerad ekonomisk bedömning — Marknadsmisslyckande — Berättigat mål av allmänintresse — Artikel 108.2 och 108.3 FEUF — Betydande svårigheter)

(2016/C 270/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berlin, Tyskland) Kletterhallenverband Klever eV (Leipzig, Tyskland), Neoliet Beheer BV (Son, Nederländerna), och Pedriza BV (Haarlem, Nederländerna) (ombud: inledningsvis advokaterna M. von Oppen, A. Gerdung och R. Dreblow och därefter advokaten M. von Oppen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: T. Maxian Rusche och R. Sauer)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Deutscher Alpenverein eV (München, Tyskland), och Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaten R. Geulen)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF och med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2012) 8761 final av den 5 december 2012 om statligt stöd SA.33952 (2012/NN) – Tyskland – Deutscher Alpenverein:s klättercenter.

Domslut

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Magic Mountain Kletterhallen GmbH, Kletterhallenverband Klever eV, Neoliet Beheer BV och Pedriza BV ska solidariskt ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och bära sina rättegångskostnader.*
- 3) *Deutscher Alpenverein eV och Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV ska bära sina rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 147, 25.5.2013.

Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Growth Energy och Renewable Fuels Association mot rådet(Mål T-276/13) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Sammanslutning — Sammanslutningens medlemmar anses inte vara direkt berörda — Avvisning — Landsomfattande tull — Individuell behandling — Stickprov — Rätten till försvar — Icke-diskriminering — Omsorgsplikt)

(2016/C 270/41)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Growth Energy (Washington, DC, Amerikas förenta stater) och Renewable Fuels Association (Washington) (ombud: inledningsvis advokaten P. Vander Schueren, därefter P. Vander Schueren och M. Peristeraki)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, biträdd av B. Byrne, solicitor, och advokaten G. Berrisch, därefter advokaterna R. Bierwagen och C. Hipp)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. França och T. Maxian Rusche) och ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (ombud: advokaterna O. Prost och A. Massot)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, 2013, s. 10), i den del som rör sökandena och deras medlemmar.

Domslut

1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater ogiltigförklaras i den del som rör Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC och Platinum Ethanol LLC.

2) Talan ogillas i övrigt.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Marquis Energy mot rådet(Mål T-277/13) ⁽¹⁾

(Dumpning — Import av bioetanol med ursprung i Förenta staterna — Slutgiltig antidumpningstull — Talan om ogiltigförklaring — Villkoret direkt berörd — Upptagande till sakprövning — Landsomfattande antidumpningstull — Individuell behandling — Stickprovsförfarande)

(2016/C 270/42)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Marquis Energy LLC (Hennepin, Illinois, Förenta staterna) (ombud: inledningsvis advokaten P. Vander Schueren, därefter advokaterna P. Vander Schueren och M. Peristeraki)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Boelaert, biträdd av B. Byrne, solicitor och advokaten G. Berrisch, därefter av advokaterna R. Bierwagen och C. Hipp)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: M. França och T. Maxian Rusche) och ePURE, de Europeise Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (ombud: advokaterna O. Prost och A. Massot)

Saken

Talan om delvis ogiltigförklaring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater (EUT L 49, s. 10), i den del som den rör sökanden.

Domslut

- 1) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 157/2013 av den 18 februari 2013 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av bioetanol med ursprung i Amerikas förenta stater ogiltigförklaras, i den del som den rör Marquis Energy LLC.
- 2) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Marquis Energys rättegångskostnader.
- 3) Europeiska kommissionen och ePURE, de Europeise Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 226, 3.8.2013.

Tribunalens dom av den 9 juni 2016 – Italien mot kommissionen

(Mål T-122/14) ⁽¹⁾

(Underlåtelse att verkställa en dom från domstolen varigenom ett fördragsbrott har konstaterats — Löpande vite — Beslut om utdömande av vite — Tillämplig metod för att beräkna ränta på återkrav av olagliga stöd — Sammansatt ränta)

(2016/C 270/43)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri biträdd av S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: V. Di Bucci, G. Conte och B. Stromsky)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2013) 8681 final av den 6 december 2013 vari kommissionen – för att följa dom av den 17 november 2011, kommissionen/Italien (C-496/09, EU: C:2011:740) – fastställt beloppet för det löpande vite som Republiken Italien ska utge för perioden från den 17 maj–den 17 november 2012.

Domslut

- 1) Kommissionens beslut C (2013) 8681 final av den 6 december 2013 ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 102, 7.4.2014.

Tribunalens dom av den 16 juni 2016 – Fútbol Club Barcelona mot EUIPO – Kule (KULE)

(Mål T-614/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket KULE — De äldre nationella ordmärkena och det välkända varumärket CULE — Relativa registreringshinder — De äldre varumärkena har inte varit föremål för verkligt bruk — Artikel 42.2 i förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009)

(2016/C 270/44)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten J. Carbonell Callicó)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: K. Zajfert och A. Folliard-Monguiral)

Motpart vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Kule LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: advokaten F. Rodgers)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 18 juni 2014 (ärende 2375/2013-4) om ett invändningsförfarande mellan Fútbol Club Barcelona och Kule.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas
- 2) Fútbol Club Barcelona ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 351, 6.10.2014.

Tribunalens dom av den 14 juni 2016 – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen mot EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)

(Mål T-789/14) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket MEISSEN — De äldre EU-ordmärkena och figurmärkena samt nationella ordmärkena och figurmärkena MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, Meissen och Meissener Porzellan — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — De äldre varumärkenas särskiljningsförmåga och renommé — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 — Verkligt bruk av de äldre varumärkena — Artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009 — Artikel 15.1 i förordning nr 207/2009)

(2016/C 270/45)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (Meissen, Tyskland) (ombud: advokaterna O. Spuhler och M. Geitz)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Motpart i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen: Meissen Keramik GmbH (Meissen) (ombud: M. Vohwinkel och K. Gennen)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 29 september 2014 (förenade ärendena R 1182/2013-4 och R 1245/2013-4) om ett invändningsförfarande mellan Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen och Meissen Keramik.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 127, 20.4.2015.

Tribunalens dom av den 14 juni 2016 – Loops mot EUIPO (formen på en tandborste)

(Mål T-385/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Tredimensionellt varumärke — Formen på en tandborste — Absolut registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 270/46)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Loops, LLC (Dover, Delaware, Förenta staterna) (ombud: advokaten T. Schmidpeter)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: W. Schramek och A. Schifko)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 30 april 2015 (ärende R 1917/2014-2) om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ett tredimensionellt kännetecken som utgörs av formen på en tandborste.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Loops, LLC, ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 302, 14.9.2015.

Tribunalens dom av den 8 juni 2016 – Monster Energy mot EUIPO (återgivning av en fredssymbol)

(Mål T-583/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som föreställer en fredssymbol — Ansökan om återställande av försutten tid — Fristen för överklagande till tribunalen har inte iakttagits)

(2016/C 270/47)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Monster Energy Company (Corona, Kalifornien USA) (ombud: advokaten P. Brownlow)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 17 juli 2015 (ärende R 2788/2014-2), om en ansökan om registrering som EU-varumärke av ett figurkännetecken som föreställer en fredssymbol.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Monster Energy Company ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 41, 14.12.2015.

Tribunalens dom av den 8 juni 2016 – Monster Energy mot EUIPO (GREEN BEANS)(Mål T-585/15) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Ansökan om registrering av EU-varumärke av ordmärket GREEN BEANS — Ansökan om återställande av försutten tid — Fristen för att väcka talan vid tribunalen har inte respekterats)**

(2016/C 270/48)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Monster Energy Company (Corona, Californien, Förenta staterna) (ombud: advokaten P. Brownlow)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 22 juli 2015 (ärende R 3002/2014-2) om en ansökan om registrering ordmärket GREEN BEANS som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Monster Energy Company ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 406, 7.12.2015.

Tribunalens beslut av den 26 maj 2016 – REWE-Zentral mot EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)(Mål T-362/14) ⁽¹⁾**(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Återkallelse av invändningen — Anledning saknas att döma i saken)**

(2016/C 270/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ombud: M. Kinkeldey, S. Brandstätter och A. Wagner, advokater)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: I. P. Harrington och P. Bullock)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Vicente Gandía Pla, SA (Chiva, Spanien)

Saken

Överklagande av beslutet från den första överklagandenämnden vid EUIPO av den 6 mars 2014 (ärende R 201/2013-1) angående ett invändningsförfarande mellan Vicente Gandía Pla SA och REWE-Zentral AG.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) REWE-Zentral AG ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 261, 11.8.2014.

Tribunalens beslut av den 9 juni 2016 – IREPA mot kommissionen och revisionsrätten

(Mål T-825/14) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Fiske — Italienska datainsamlingsprogrammet på fiskets område för perioden 2009–2010 — Återkrav av en del av de förskott som betalats ut till sökanden — Revisionsrättens preliminära rapport — Akt mot vilken talan inte kan väckas — Förberedande akt — Skrivelser med förhandsinformation — Debetnota — Artikel 263 fjärde stycket FEUF — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)

(2016/C 270/50)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salerno, Italien) (ombud: advokaten F. Tedeschi)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Moro, D. Nardi och K. Walkerová) Europeiska revisionsrätten (ombud: N. Scafarto och L. Massocchi)

Saken

Talan med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som enligt sökanden återfinns i den debetnota som kommissionen utfärdade den 30 september 2014 i syfte att återkräva ett belopp på 458 347,35 euro, av revisionsrättens rapport av den 27 februari 2013, och av kommissionens skrivelser av den 12 juli 2013 och den 6 augusti 2014 samt av samtliga föregående, konnexa eller följande akter, även okända sådana, som påverkar sökandens rättsliga och ekonomiska ställning.

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Europeiska unionens revisionsrätt.*

(¹) EUT C 65, 23.2.2015.

Tribunalens beslut av den 8 juni 2016 – Kohrener Landmolkerei och DHG mot kommissionen(Mål T-178/15) ⁽¹⁾**(Ordning för garanterade traditionella specialiteter — Förordning (EU) nr 1151/2012 — Skrivelse från kommissionen genom vilken de behöriga nationella myndigheterna informerades om att deras meddelande om invändning lämnats in för sent — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)**

(2016/C 270/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Tyskland) och DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Frohburg, Tyskland) (ombud: advokaten A. Wagner)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Guillem Carrau och G. von Rintelen)

Saken

Talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av beslutet som återfinns i skrivelsen av den 9 februari 2015 av direktören för direktorat B "Multilaterala förbindelser, kvalitetspolitik" vid kommissionens generaldirektorat för "Jordbruk och landsbygdens utveckling" med referensen Ares (2015)529719, genom vilken de behöriga tyska myndigheterna informerades om att deras inlämnande den 5 januari 2015 av ett meddelande om invändning med stöd av artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 2012, s. 1) skett för sent.

Avgörande

- 1) Talan ogillas då det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.
- 2) Kohrener Landmolkerei GmbH och DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 245, 27.7.2015.

Talan väckt den 18 april 2016 – Grizzly Tools mot kommissionen

(Mål T-168/16)

(2016/C 270/52)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Tyskland) (ombud: advokaten H. Fischer)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) nr 2016/175 av den 8 februari 2016 om en åtgärd som Spanien har vidtagit i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG för att förbjuda utsläppande på marknaden av en typ av högtryckstvätt (EUT, L 33, s. 12),
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter

Sökanden har gjort gällande att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av motiveringskyldigheten enligt artikel 296.2 FEUF, då skälen är motsägelsefulla och oklara.

Dessutom innebär det angripna beslutet ett åsidosättande av principen om att kommissionen ska fastställa de faktiska omständigheterna korrekt. I skäl 4 har kommissionen felaktigt hävdats att sökanden i förklaringen om överensstämmelse har hänvisat till standard EN 60335 – 2– 67:2009, vilket är felaktigt.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 11 i direktiv 2006/42/EG ⁽¹⁾

Härvidlag görs gällande att det var felaktigt när kommissionen ansåg att den åtgärd som Spanien vidtagit för att förbjuda utsläppande på marknaden var motiverad.

Spanska myndigheter och kommissionen klassificerade nämligen högtryckstvätten som en apparat med två användningsområden, vilken inte enbart kan användas som en bärbar apparat men även som en apparat som kan hållas i handen vid användningen. De fann därför att det var nödvändigt med en högre skyddsnivå, även om högtryckstvätten inte var tänkt att användas som en handhållen apparat och det inte utgör en felaktig användning att använda den på detta sätt och denna felaktiga användning rimligen hade kunnat förutses i den mening som detta uttryck används i artikel 11.1 i direktiv 2006/42/EG.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (omarbetning) (Text av betydelse för EES) (EUT. L 57, 2006, s. 24).

Överklagande ingett den 3 maj 2016 – Keturi kambariai mot EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(Mål T-202/16)

(2016/C 270/53)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: UAB Keturi kambariai (Vilnius, Litauen) (ombud: advokat R. Pumputienė)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: AS Coffee In (Tallinn, Estland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke med färganspråk "svart, orange, vitt" innehållande ordelementet "coffee inn" – Registreringsansökan nr 11 475 233

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 3 mars 2016 i ärende R 1317/2015-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och följaktligen ogilla invändningen och tillåta registrering av det sökta varumärket,
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna avseende förfarandena vid tribunalen och överklagandenämnden.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 42.2 och 42.3 i förordning nr 207/2009,
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 11 maj 2016 – Hansen Medical mot EUIPO – Covidien (MAGELLAN)

(Mål T-222/16)

(2016/C 270/54)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Hansen Medical, Inc. (Mountain View, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: R. Kunze, Solicitor, och advokaterna G. Würtenberger och T. Wittmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "MAGELLAN" – EU-varumärke nr 5 437 711

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 3 februari 2016 i de förenade ärendena R 3092/2014-2 och R 3118/2014-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artiklarna 15, 51.1 a, 57.1, 63.2, 64, 75, 76.2 och 77 i förordning nr 207/2009.
-

Överklagande ingett den 6 maj 2016 – Pio De Bragança mot EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)

(Mål T-229/16)

(2016/C 270/55)

Överklagandet är avfattat på: portugisiska

Parter

Klagande: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugal) (ombud: advokaten J. Sardinha)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Ordem de São Miguel da Ala (Lissabon, Portugal)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Figurmärke innehållande ordelementen "quis ut deus"/EU-varumärke nr 005747936

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 26 februari 2016 i ärende R 621/2015 2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och följaktligen upphäva det omtvistade varumärket i dess helhet, inklusive med avseende på varorna "Metallskyltar" i klass 6
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Åsidosättande av artiklarna 15.1 och 51.1 a och 51.2 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, vilket åberopas med stöd av artikel 65 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller).

Talan väckt den 14 maj 2016 – Klyuyev mot rådet

(Mål T-240/16)

(2016/C 270/56)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraina) (ombud: B. Kennelly och J. Pobjoy, barristers, samt R. Gherson och T. Garner, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina samt rådets genomförandeförordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, i den mån de berör sökanden,
- i andra hand, slå fast att (1) artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och (2) artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) inte är tillämpliga i den mån som de berör sökanden på grund av rättsstridighet, och
- förplikta rådet att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden, till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring: Rådet har underlåtit att ange en korrekt rättslig grund för de angripna åtgärderna.
 - Sökanden har anfört att artikel 29 FEU inte är en korrekt rättslig grund för rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014, eftersom den kritik som har riktats mot sökanden inte avsåg att han som enskild skulle ha undergrävt demokratin i Ukraina eller berövat det ukrainska folket en hållbar utveckling av landet (i den mening som avses i artikel 23 FEU och de allmänna bestämmelserna i artikel 21.2 FEU). Rådet kunde inte anta rådets förordning (EU) nr 208/2014 med stöd av artikel 215.2 FEUF, eftersom den tredje ändringen av beslutet, enligt sökanden, var ogiltig.
2. Andra grunden, till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring: Rådet har genom sitt antagande att det juridiska förfarandet i Ukraina var förenligt med grundläggande mänskliga rättigheter åsidosatt sökandens rättigheter enligt artikel 6 FEU jämförd med artiklarna 2 och 3 FEU, och artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden, till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring: Rådet gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den ansåg att kraven för upptagande av sökanden i artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) var uppfyllda.
4. Fjärde grunden, till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring: Rådet har åsidosatt sökandens rätt till försvar, rätt till god förvaltning och ett effektivt domstolsskydd. Enligt sökanden har rådet särskilt underlåtit att noggrant och objektivt undersöka huruvida de skäl som påstås motivera förnyat uppförande var välgrundade mot bakgrund av sökandens anmärkningar före det förnyade uppförandet.
5. Femte grunden, till stöd för yrkandet om ogiltigförklaring: Rådet har utan motivering och på ett oproportionerligt sätt åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, däribland hans rätt till skydd för egendom och rykte. Enligt sökanden är följderna av de angripna åtgärderna för vidsträckta, både vad gäller hans egendom och hans globala rykte. Rådet har inte visat att frysningen av sökandens finansiella tillgångar och ekonomiska resurser står i relation till, eller är motiverad av, något berättigat mål, än mindre att det är proportionerligt i förhållande till ett sådant mål.

6. Sjätte grunden, till stöd för yrkandet om rättsstridighet: Om, i motsats till den tredje grunden, artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) och artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 (i ändrad lydelse) ska tolkas så, att de omfattar (a) varje utredning av en ukrainsk myndighet oavsett om det finns något rättsligt avgörande eller förfarande som stödjer, kontrollerar eller övervakar den, och/eller (b) varje "missbruk av tjänsteställning som en offentlig tjänsteman gör sig skyldig till för att uppnå oskäligen fördelar" oavsett om det finns ett påstående om förskingring av offentliga medel, skulle uppförandekriteriet, med beaktande av den godtyckliga räckvidden och omfattningen av en sådan vidsträckt tolkning, sakna rättslig grund, och/eller vara oproportionerligt i förhållande till ändamålen för artikel 1.1 i rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 och artikel 3.1 i rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014. Bestämmelserna skulle på grund av detta vara rättsstridiga.

Talan väckt den 17 maj 2016 – Stavvyskyi mot rådet

(Mål T-242/16)

(2016/C 270/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Edward Stavvyskyi (Belgien) (ombud: J. Grayston, solicitor, P. Gjørtler, G. Pandey och D. Rovetta, advokater)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/318 av den 4 mars 2016 om ändring av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, samt rådets genomförande förordning (EU) 2016/311 av den 4 mars 2016 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina, i den del sökanden genom dessa rättsakter kvarstår i förteckningen över de personer och enheter som omfattas av restriktiva åtgärder,
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: förteckningen är rättsstridig

- Den första grunden avser att förteckningen är rättsstridig då den har ändrats så att den tillåter uppförande i förteckningen endast på grundval av att en person eller enhet är föremål för en utredning, utan att det uppställs något krav på rättsligt stöd härför.

2. Andra grunden: otillräcklig motivering

- Den andra grunden avser att rådet gav en otillräcklig och stereotyp motivering genom att enbart kopiera texten från lagstiftningen om uppförande i förteckningarna.

3. Tredje grunden: uppenbart oriktig bedömning

- Den tredje grunden avser att rådet gjorde en uppenbart oriktig bedömning då rådet inte hade tillräckligt faktiskt underlag för att uppföra sökanden i förteckningen på grund av att han var föremål för en utredning av de ukrainska myndigheterna för förskingring av offentliga medel eller tillgångar.

4. Fjärde grunden: åtgärderna utgör inte utrikespolitiska åtgärder

- Den fjärde grunden avser att i förhållande till sökanden utgör de åtgärder rådet vidtagit inte utrikespolitiska åtgärder, utan åtgärder för internationellt samarbete i straffrättsliga förfaranden, vilka följaktligen har antagits på felaktig rättslig grund.

Talan väckt den 13 maj 2016 – Trasta Komercbanka m.fl. mot ECB

(Mål T-247/16)

(2016/C 270/58)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Trasta Komercbanka AS (Riga, Latvia) och 6 ytterligare sökande (ombud: advokaterna O. Behrends, L. Feddern och M. Kirchner)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara ECB:s beslut av den 3 mars 2016 att återkalla Trasta Komercbanka AS banklicens, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. I den första grunden görs gällande att ECB underlät att undersöka och noggrant och opartiskt bedöma alla faktiska omständigheter, inbegripet men inte begränsat till det förhållandet att ECB inte på ett korrekt sätt beaktade den omständigheten att de uppgifter och handlingar som ingavs av den lokala lettiska tillsynsmyndigheten var felaktiga.
2. I den andra grunden görs gällande att ECB åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att inte beakta att det fanns alternativa åtgärder.
3. I den tredje grunden görs gällande att ECB åsidosatte likabehandlingsprincipen
4. I den fjärde grunden görs gällande att ECB åsidosatte artikel 19 och skäl 75 i förordningen om gemensamma tillsynsmekanismen⁽¹⁾ och gjorde sig skyldig till *maktmissbruk*.
5. I den femte grunden görs gällande att ECB åsidosatte principen om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhetsprincipen.
6. I den sjätte grunden görs gällande att ECB åsidosatte förfaranderegler såsom rätten att yttra sig, rätt att få tillgång till handlingarna, rätt till ett tillräckligt motiverat beslut, artikel 83.1 i ramförordningen om gemensamma tillsynsmekanismen⁽²⁾ och rätten till ett rättvist administrativt förfarande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63)

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (OJ 2014, L 141, p. 1)

Överklagande ingett den 19 maj 2016 – Walfood mot EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)

(Mål T-248/16)

(2016/C 270/59)

*Överklagandet är avfattat på franska***Parter***Klagande:* Walfood SA (Luxembourg, Luxemburg) (ombud: advokaten E. Cornu)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Romanov Holding, SL (La Moraleja, Madrid, Spanien)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Innehavare av det omtvistade varumärket:* Walfood SA*Omtvistat varumärke:* Gemenskapsfigurärke innehållande ordelementet "CHATKA" – Registreringsansökan nr 943670*Förfarande vid EUIPO:* Ogiltighetsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 21 mars 2016 i ärende R 150/2015-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIP att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 57.2 och 57.3 i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 25 maj 2016 – Portugal mot kommissionen

(Mål T-261/16)

(2016/C 270/60)

*Rättegångsspråk: portugisiska***Parter***Sökande:* Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão och J. Saraiva de Almeida)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) (EUT L 75, s. 16), till den del det undantar betalningar med ett belopp på 385 762,22 euro som Portugal har verkställt inom ramen för det särskilda stöd som införts med stöd av artikel 68 i rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009, under räkenskapsåren 2011, 2012 och 2013, samt
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 46.2 i kommissionens förordning nr 1122/2009 – De portugisiska myndigheternas iakttagelse av samtliga regler avseende kontroller av ”extra stöd per djur, motsvarande en mjölkko” inom ramen för det särskilda stöd som den portugisiska regeringen infört med stöd av artikel 86 i förordning nr 73/2009.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 31.2 i rådets förordning 1290/2005, med hänsyn till att de villkor som kommissionen fastställt i de enhetliga riktlinjerna i dokument nr VI/5330/97 för tillämpning av en finansiell korrigering med ett schablonbelopp på 2 procent inte är uppfyllda.

Talan väckt den 25 maj 2016 – Grekland mot kommissionen

(Mål T-272/16)

(2016/C 270/61)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Republiken Grekland (ombud: G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou och D. Ntourntourea)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) delgivet med nr C(2016) 1509 och offentliggjord i EGT L 75, 22.3.2016, s. 16:
 - a) till den del det från unionsfinansiering undantar betalningar med ett belopp på totalt 166 797 866,22 euro, verkställda inom ramen för ett frikopplat direktstöd för åren 2012 och 2013 och, närmare bestämt, till den del det däri föreskrivs 1) en schablonmässig finansiell korrigering med 25 procent för år 2012 och 2) en schablonmässig finansiell korrigering och en finansiell korrigering med ett engångsbelopp för år 2013,

- b) till den del det från unionsfinansiering undantar betalningar med ett belopp på totalt 3 880 460,50 euro, som verkställts inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) axel 1 + 3 – investeringsinriktade åtgärder (2007–2013) och, närmare bestämt, till den del det däri föreskrivs 1) en schablonmässig finansiell korrigering på 5 procent för räkenskapsåren 2010–2013 beträffande åtgärd 125 och 2) en korrigering med ett engångsbelopp för åren 2011–2013,
- c) till den del tribunalens slutgiltiga dom i mål T-107/14 av den 19 november 2015 inte har genomförts fullt ut och ett belopp på 29 366 975,06 euro följaktligen inte omedelbart utbetalas till Grekland, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden åtta grunder.

Vad närmare bestämt beträffar den schablonmässiga korrigering på 166 797 866,22 euro som tillämpats på betalningar verkställda inom ramen för ett frikopplat direktstöd för åren 2012 och 2013 åberopar Republiken Grekland tre grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring.

Under den första grunden, som hänför sig till korrigeringen för ansökningsåret 2012, avser en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 2.2 i förordning nr 796/2004⁽¹⁾ [och den senare bestämmelsen i artikel 2 c i förordning nr 1120/2009⁽²⁾].

Den andra grunden, som också hänför sig till korrigeringen för ansökningsåret 2012, avser en felaktig tolkning och tillämpning av riktlinjerna i dokument VI/5330/97, med avseende på huruvida villkoren för att tillämpa en schablonmässig korrigering på 25 procent för år 2012 var uppfyllda. Det görs närmare bestämt gällande att kommissionen har överskridit sitt utrymme för skönsmässig bedömning och därmed både åsidosatte proportionalitetsprincipen (grundens första del) och gjorde en felaktig beräkning av den finansiella korrigeringen (grundens andra del).

Under den tredje grunden, som hänför sig till korrigeringen avseende ansökningsåret 2013, gör sökanden gällande att denna korrigering är rättsstridig och otillbörlig, att den grundar sig på motsägelsefulla skäl och på en felaktig tolkning och tillämpning av riktlinjerna i dokument VI/5330/97, samt innebär ett åsidosättande av principerna om god förvaltning, proportionalitet och *ne bis in idem* samt sökandens rätt till försvar.

Vidare, när det gäller den finansiella korrigeringen på området för landsbygdsutveckling (Ejflu) axel 1 + 3 – investeringsinriktade åtgärder (2007–2013), åberopas fyra grunder.

Den fjärde och den femte grunden, vilka hänför sig till den korrigering som tillämpats på åtgärd 125, avser avsaknad av rättslig grund och motivering samt en felaktig bedömning av sakomständigheterna, i den mån förvaltningsmyndigheten har agerat lagligt och inom ramen för sina befogenheter (fjärde grunden), och i den mån den schablonmässiga finansiella korrigeringen på 5 procent för betalningar verkställda under räkenskapsåret 2010 på 506 480,19 euro har tillämpats i strid med artikel 31 i förordning nr 1290/2005⁽³⁾, eftersom dessa gjordes mer än tjugofyra månader innan kommissionen skriftligen meddelade medlemsstaterna resultaten av kontrollerna.

Under den sjätte grunden görs det gällande att beslutet i rättsstridigt i den del som avser den korrigering som tillämpats på åtgärd 121, eftersom den tillämpade korrigeringen och den beräkningsmetod som, i analogi med artikel 63 i förordning nr 809/2014⁽⁴⁾, har använts i det avseendet strider mot artikel 31 i förordning nr 1290/2005 och riktlinjerna i kommissionens dokument VI/5330/97, och leder till resultat som inte står i proportion till de konstaterade bristerna. I andra hand görs, under den sjunde grunden, beträffande samma åtgärd, gällande att det saknas rättslig grund för och motivering av det angripna beslutet och att riktlinjerna i kommissionens dokument VI/5330/97 har åsidosatts.

Den åttonde grunden avser dels ett åsidosättande av artikel 266 FEUF med avseende på kommissionens skyldighet att vidta de åtgärder som krävs för att genomföra tribunalens dom, i den mån kommissionen, genom att underlåta att till Republiken Grekland betala ett belopp på 29 366 975,06 euro, inte har följt tribunalens dom i mål T-107/14, dels ett åsidosättande av principerna om god förvaltning, rättssäkerhet och lojalt samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna.

- ⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 796/2004 av den 21 april 2004 om närmare föreskrifter för tillämpningen av de tvärvillkor, den modulering och det integrerade administrations- och kontrollsystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 141, s. 18).
- ⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1120/2009 av den 29 oktober 2009 om tillämpningsföreskrifter för det system med samlat gårdsstöd som föreskrivs i avdelning III i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare (EUT L 316, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken (EUT L 209, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 809/2014 av den 17 juli 2014 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet, landsbygdsutvecklingsåtgärder och tvärvillkor (EUT L 227, s. 69).

Överklagande ingett den 30 maj 2016 – Sun Media mot EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)

(Mål T-273/16)

(2016/C 270/62)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Sun Media Ltd (Central Hong Kong, Folkrepubliken Kinas särskilda administrativa region Hongkong) (ombud: advokaten A. Schnider)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Meta4 Spain, SA (Las Rozas, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "METAPORN" – Registreringsansökan nr 11 819 281

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av andra överklagandenämnden vid EUIPO den 3 mars 2016 i ärendena R 653/2015-2 and R 674/2015-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, och

— förplikta EUIPO och motparten vid överklagandenämnden, för det fall denne yttrar sig skriftligen, att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens rättegångskostnader vid tribunalen och vid överklagandenämnden vid EUIPO.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av artiklarna 75 och följande i förordning nr 207/2009.
- Åsidosättande av EUIPO:s skyldighet att utöva sin befogenhet i enlighet med principerna i Europeiska unionens lagstiftning.

Talan väckt den 27 maj 2016 – Saleh Thabet mot rådet**(Mål T-274/16)**

(2016/C 270/63)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Suzanne Saleh Thabet (Kairo, Egypten) (ombud: B. Kennelly och J. Pobjoy, Barristers, och G. Martin och M. Rushton, Solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/411 av den 18 mars 2016 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 74, 2016, s. 40), i den del det rör sökanden,
- fastställa att artikel 1.1 i rådets beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 76, 2011, s. 63) och artikel 2.1 i rådets förordning (EU) nr 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT L 76, 2011, s. 4) inte får tillämpas i den del de rör sökanden, och till följd därav ogiltigförklara beslut (Gusp) 2016/411, i den del det rör sökanden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Rådet har underlåtit att ange en korrekt rättslig grund för artikel 1.1 i beslut 2011/172/Gusp (nedan kallat beslutet) och artikel 2.1 i förordning (EU) nr 270/2011 (nedan kallat förordningen). Det finns inga bevis för att rådet gjorde någon prövning av den rättsliga grunden för artikel 1.1 i beslutet när den antog det omtvistade beslutet, trots att den uttryckligen var förpliktad att göra detta enligt artikel 5 i beslutet. Den omständigheten att artikel 1.1 kan ha haft en giltig rättslig grund när den först antogs, den 21 mars 2011, innebär inte att den har en bestående rättslig grund fram till år 2016 eller senare.
2. Andra grunden: Åsidosättande av sökandens rättigheter enligt artikel 6, jämförd med artiklarna 2 och 3 FEU och artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom rådets antagande att rättegångarna i Egypten inte stred mot grundläggande mänskliga rättigheter.
3. Tredje grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning när den fann att kriteriet för att föra upp sökanden i förteckningen i artikel 1.1 i beslutet och artikel 2.1 i förordningen var uppfyllt.

4. Fjärde grunden: Rådet har inte angett tillräckliga skäl för att återuppföra sökanden i förteckningen.
5. Femte grunden: Rådet har kränkt sökandens rätt till försvar och rätten till en god förvaltning och till en effektiv domstolsprövning. Rådet har i synnerhet underlåtit att omsorgsfullt och opartiskt undersöka huruvida de skäl som påstods motivera att sökanden återuppfördes i förteckningen var välgrundade med hänsyn till vad sökanden anförde före återuppförandet.
6. Sjätte grunden: Rådet har, utan att det varit motiverat eller proportionerligt, åsidosatt sökandens grundläggande rättigheter, inklusive hennes rätt till skydd för sin egendom och sitt anseende. Rådets beslut (Gusp) 2016/411 får långtgående följder för henne, både vad gäller hennes egendom och vad gäller hennes anseende i världen. Rådet har inte visat att frysningen av sökandens penningmedel och ekonomiska resurser har ett samband med, eller berättigas av, något legitimt syfte, och har ännu mindre visat att denna frysning står i proportion till något sådant syfte.

Talan väckt den 27 maj 2016 – Mubarak m.fl. mot rådet

(Mål T-275/16)

(2016/C 270/64)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egypten) Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairo) (ombud: B. Kennelly och J. Pobjoy, barristers, samt G. Martin och M. Rushton, solicitors)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2016/411 av den 18 mars 2016 om ändring av beslut 2011/172/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT 2016 L 74, s. 40), i den mån det berör sökandena,
- slå fast att artikel 1.1 i rådets beslut 2011/172/Gusp av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT 2011 L 76, s. 63) och artikel 2.1 i rådets förordning (EU) nr. 270/2011 av den 21 mars 2011 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Egypten (EUT 2011 L 76, s. 4) inte är tillämpliga i den mån som de berör sökandena och, som följd, ogiltigförklara beslutet (Gusp) 2016/411, i den del det berör sökandena, och
- förplikta rådet att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Rådet har inte angett någon korrekt rättslig grund för artikel 1.1 i beslut 2011/172/Gusp (beslutet) och artikel 2.1 i förordning (EU) nr 270/2011 (förordningen). Det finns inga uppgifter om att rådet har prövat den rättsliga grunden för artikel 1.1 i beslutet när beslut (Gusp) 2016/411 (det angripna beslutet) antogs, trots det uttryckliga kravet i artikel 5 i beslutet. Det faktum att artikel 1.1 kan ha haft en giltig rättslig grund när den först antogs den 21 mars 2011 utgör inte en bestående rättslig grund till 2016 eller senare.

2. Andra grunden: Rådet har genom sitt antagande att det juridiska förfarandet i Egypten var förenligt med grundläggande mänskliga rättigheter åsidosatt sökandenas rättigheter enligt artikel 6 FEU jämförd med artiklarna 2 och 3 FEU, och artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
3. Tredje grunden: Rådet gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när den ansåg att kraven för upptagande av sökandena i artikel 1.1 i beslutet och artikel 2.1 i förordningen var uppfyllda.
4. Fjärde grunden: Rådet har inte tillhandahållit en lämplig motivering för det förnyade uppförandet av sökandena.
5. Femte grunden: Rådet har åsidosatt sökandenas rätt till försvar, rätt till god förvaltning och ett effektivt domstolsskydd. Rådet har underlåtit att noggrant och objektivt undersöka huruvida de skäl som påstås motivera förnyat uppförande var välgrundade mot bakgrund av sökandenas anmärkningar före det förnyade uppförandet.
6. Sjätte grunden: Rådet har utan motivering och på ett oproportionerligt sätt åsidosatt sökandenas grundläggande rättigheter, däribland deras rätt till skydd för egendom och rykte. Följderna av det angripna beslutet för sökandena är vidsträckta, både vad gäller deras egendom och deras globala rykte. Rådet har inte visat att frysningen av sökandenas finansiella tillgångar och ekonomiska resurser står i relation till, eller är motiverad av, något berättigat mål, än mindre att det är proportionerligt i förhållande till ett sådant mål.

Talan väckt den 30 maj 2016 – Inpost Paczkomaty mot kommissionen

(Mål T-282/16)

(2016/C 270/65)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (Krakow, Polen) (ombud: T. Proć)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) C(2015) 8236 av den 26 november 2015 om det statliga stöd SA.38869 (2014/N) som Polen planerar att genomföra i syfte att bevilja Poczta Polska en ersättning för nettokostnaden med anledning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster under åren 2013–2015,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven i punkt 19 i avsnitt 2.6 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda, samt åsidosättande av reglerna i fördraget angående offentlig upphandling, och slutligen en felaktig tolkning av artikel 7.2 i Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 1998, s. 14) (nedan kallat postdirektivet).

- De sätt som medlemsstaterna använder för att finansiera sina samhällsomfattande tjänster ska uppfylla kraven såväl enligt icke-diskrimineringsprincipen, öppenhetsprincipen och likabehandlingsprincipen som följer av bestämmelserna i EUF-fördraget angående friheterna på den inre marknaden (och som innebär ett konkurrensutsatt urval av den som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster), som artikel 106.2 FEUF, vilket inte är fallet i detta mål.
2. I den andra grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven enligt punkt 14 i avsnitt 2.2 och punkt 60 i avsnitt 2.10 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda.
- Kommissionen ansåg felaktigt att eftersom den skyldighet att tillhandahålla offentliga tjänster som anförtrots Poczta Polska uppfyller kraven i postdirektivet, är det inte nödvändigt att genomföra ett offentligt samråd eller vidta andra lämpliga åtgärder som gör det möjligt att beakta användarnas och tjänsteleverantörernas intressen för att styrka att behoven vad gäller samhällsomfattande tjänster har beaktats i vederbörlig ordning.
3. I den tredje grunden görs gällande dels ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven i punkt 52 i avsnitt 2.9 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda, dels ett åsidosättande av artikel 7.1, 7.3 och 7.5 i postdirektivet.
- Kommissionen ansåg felaktigt att ersättningsfonden uppfyllde kravet på icke-diskriminering med hänsyn till den enhetliga avgiften på högst 2 procent av de intäkter som uppburits av tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster eller av tillhandahållarna av motsvarande tjänster som är skyldiga att bidra. Detta innebär att avgiften är enhetligt tillämplig på alla aktörer på marknaden, vilket är diskriminerande eftersom tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster och tillhandahållare av jämförbara tjänster inte befinner sig i en likartad situation.
4. I den fjärde grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 7.1 i postdirektivet, på grund av att kommissionen godtog finansieringen av kostnaden för de samhällsomfattande tjänsterna genom ett antal exklusiva och speciella rättigheter som tillerkändes Poczta Polska.
- Enligt artikel 7.1 i postdirektivet ska medlemsstaterna inte bevilja eller vidmakthålla exklusiva och speciella rättigheter för tillhandahållandet av posttjänster. Kommissionen godtar dock utan invändningar de exklusiva och speciella rättigheter som tillerkänns Poczta Polska i samband med de samhällsomfattande posttjänster som det tillhandahåller.
5. I den femte grunden görs gällande ett åsidosättande av artiklarna 102 FEUF och 106.1 FEUF.
- En oproportionerlig obligatorisk avgift till ersättningsfonden medför nämligen en konkurrensbegränsande utestängning från postmarknaden.
6. I den sjätte grunden görs gällande ett åsidosättande av artiklarna 16 och 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- I det angripna beslutet från kommissionen godkänns en modell (program) för statligt stöd som innebär ett oproportionerligt ingrepp i sökandens rätt till egendom och en oproportionerlig inskränkning av dess näringsfrihet.
7. I den sjunde grunden görs gällande ett åsidosättande av formella formföreskrifter och ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF.
- Kommissionen fastställde inte sorgfälligt de faktiska omständigheterna, eftersom den på flera ställen i beslutet motiverade detta med materiellt felaktiga konstateranden. Kommissionen gjorde även en felaktig motivering genom att, tvärt emot sin beslutspraxis, inte – såsom försvärande omständighet – beakta att någon anbudsinfordran inte genomfördes för att utvärdera inverkan på konkurrensen.

Talan väckt den 30 maj 2016 – Inpost przeciwko mot kommissionen**(Mål T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Inpost S.A. (Kraków, Polen) (ombud: W. Knopkiewicz)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) C(2015) 8236 av den 26 november 2015 om det statliga stöd SA.38869 (2014/N) som Polen planerar att genomföra i syfte att bevilja Poczta Polska en ersättning för nettokostnaden med anledning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster under åren 2013–2015,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven i punkt 19 i avsnitt 2.6 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda, samt åsidosättande av reglerna i fördraget angående offentlig upphandling, och slutligen en felaktig tolkning av artikel 7.2 i Europaparlamentets och Rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 1998, s. 14) (nedan kallat postdirektivet).
 - De sätt som medlemsstaterna använder för att finansiera sina samhällsomfattande tjänster ska uppfylla kraven såväl enligt icke-diskrimineringsprincipen, öppenhetsprincipen och likabehandlingsprincipen som följer av bestämmelserna i EUF-fördraget angående friheterna på den inre marknaden (och som innebär ett konkurrensutsatt urval av den som tillhandahåller samhällsomfattande posttjänster), som artikel 106.2 FEUF, vilket inte är fallet i detta mål.
2. I den andra grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven enligt punkt 14 i avsnitt 2.2 och punkt 60 i avsnitt 2.10 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda.
 - Kommissionen ansåg felaktigt att eftersom den skyldighet att tillhandahålla offentliga tjänster som anförtrots Poczta Polska uppfyller kraven i postdirektivet, är det inte nödvändigt att genomföra ett offentligt samråd eller vidta andra lämpliga åtgärder som gör det möjligt att beakta användarnas och tjänsteleverantörernas intressen för att styrka att behoven vad gäller samhällsomfattande tjänster har beaktats i vederbörlig ordning.
3. I den tredje grunden görs gällande dels ett åsidosättande av artikel 106.2 FEUF, på grund av att kommissionen felaktigt konstaterade att kraven i punkt 52 i avsnitt 2.9 i Europeiska unionens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster var uppfyllda, dels ett åsidosättande av artikel 7.1, 7.3 och 7.5 i postdirektivet.

- Kommissionen ansåg felaktigt att ersättningsfonden uppfyllde kravet på icke-diskriminering med hänsyn till den enhetliga avgiften på högst 2 procent av de intäkter som uppburits av tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster eller av tillhandahållarna av motsvarande tjänster som är skyldiga att bidra. Detta innebär att avgiften är enhetligt tillämplig på alla aktörer på marknaden, vilket är diskriminerande eftersom tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster och tillhandahållare av jämförbara tjänster inte befinner sig i en likartad situation.
4. I den fjärde grunden görs gällande ett åsidosättande av artikel 7.1 i postdirektivet, på grund av att kommissionen godtog finansieringen av kostnaden för de samhällsomfattande tjänsterna genom ett antal exklusiva och speciella rättigheter som tillerkändes Poczta Polska.
- Enligt artikel 7.1 i postdirektivet ska medlemsstaterna inte bevilja eller vidmakthålla exklusiva och speciella rättigheter för tillhandahållandet av posttjänster. Kommissionen godtar dock utan invändningar de exklusiva och speciella rättigheter som tillerkänns Poczta Polska i samband med de samhällsomfattande posttjänster som det tillhandahåller.
5. I den femte grunden görs gällande ett åsidosättande av artiklarna 102 FEUF och 106.1 FEUF.
- En oproportionerlig obligatorisk avgift till ersättningsfonden medför nämligen en konkurrensbegränsande utestängning från postmarknaden.
6. I den sjätte grunden görs gällande ett åsidosättande av artiklarna 16 och 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- I det angripna beslutet från kommissionen godkänns en modell (program) för statligt stöd som innebär ett oproportionerligt ingrepp i sökandens rätt till egendom och en oproportionerlig inskränkning av dess näringsfrihet.
7. I den sjunde grunden görs gällande ett åsidosättande av formella föreskrifter och ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF.
- Kommissionen fastställde inte sorgfälligt de faktiska omständigheterna, eftersom den på flera ställen i beslutet motiverade detta med materiellt felaktiga konstateranden. Kommissionen gjorde även en felaktig motivering genom att, tvärt emot sin beslutspraxis, inte – såsom försvårande omständighet – beakta att någon anbudsinfordran inte genomfördes för att utvärdera inverkan på konkurrensen.

Överklagande ingett den 23 maj 2016 – Gulli mot EUIPO – Laverana (Lybera)

(Mål T-284/16)

(2016/C 270/67)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Diego Gulli (Genua, Italien) (ombud: M. Andreolini och F. Andreolini, advokater)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Laverana GmbH & Co.KG (Wennigsen, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "Lybera" – Registreringsansökan nr 12 155 743

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 17 mars 2016 i ärende R 3219/2014-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 30 maj 2016 – Belgien mot kommissionen

(Mål T-287/16)

(2016/C 270/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Konungariket Belgien (ombud: J.-C. Halleux och M. Jacobs, biträdda av advokaterna É. Grégoire och J. Mariani)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/417 av den 17 mars 2016, till den del det, när det gäller Belgien, undantar ett belopp på 9 601 619,00 euro (budgetpost 6701) från unionsfinansiering,
- i andra hand, delvis ogiltigförklara beslutet att från unionsfinansiering undanta ett belopp på 9 601 619 euro i den mån det inkluderar beloppet 4 106 470,02 euro som EGFJ redan har mottagit, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 31.1 och 32.8 i rådets förordning (EG) nr 1290/2005 av den 21 juni 2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitik (EUT L 209, s. 1), med hänsyn till att kommissionen inte har visat att den av det utbetalande organet i Belgien verkställda betalningen är oförenlig med unionsrätten och att det faktum att beloppet inte har återkrävts eller oegentligheten beror på en oegentlighet eller vårdslöshet som ska tillskrivas Bureau d'Intervention et de Restitution Belge (BIRB) (belgisk myndighet för administration av jordbruksstöd).
2. Den andra grunden, som åberopats i andra hand: Åsidosättande av artikel 31.2 i förordning nr 1290/2005 och proportionalitetsprincipen, med hänsyn till att det undantagna beloppet inte står i proportion till den konstaterade överträdelsen och att den ekonomiska skada som Europeiska unionen har orsakats inte har beaktats.

Talan väckt den 3 juni 2016 – Inox Mare mot kommissionen

(Mål T-289/16)

(2016/C 270/69)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Inox Mare Srl (Rimini, Italien) (ombud: advokaten R. Holzeisen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara den slutliga rapporten OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 –26/11/2015 med anledning av de allvarliga olagligheter som den innehåller,
- följaktligen ogiltigförklara rekommendationen om åtgärder med anledning av utredningen THOR (2015) 4257 – 09/12/2015, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Denna talan riktar sig mot de angripna rättsakterna i den mån det i dessa konstateras att sökanden, under ett visst antal år, har kringgått betalning av tullar och antidumplingsavgifter. I detta hänseende gör sökanden gällande att den importerat betydande kvantiteter av produkter av rostfritt stål. Sökanden hänvisar härvid till det som den filippinska tullmyndigheten intygat, rörande det påstådda filippinska ursprunget avseende produkter som tillhandahållits av två filippinska bolag, fram till dess att myndigheten fått kännedom om att Europeiska unionen inlett ett förfarande avseende kringgående rörande Filippinerna på grundval av en misstanke om att ovannämnda varor egentligen hade ursprung i Taiwan och således sänts till Europeiska unionen från Taiwan, via Filippinerna.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden rör frågan huruvida de akter som talan avser kan angripas på grundval av artikel 263 FEUF.

- I detta hänseende gör sökanden gällande att de angripna akterna, trots att deras benämning kan ge intrycket av motsatsen, har en betydande bindande verkan för den italienska tullmyndigheten och direkt ger upphov till rättsverkningar som negativt påverkar sökandens individuella och faktiska intressen och rättigheter, genom att sökandens rättsliga situation förändras, med beaktande (1) av karaktären av "Unionens egna resurser" avseende tullar och de skyldigheter som följer därav för medlemsstaterna, vilka endast har i uppgift att uppbära dessa tullar, (2) av karaktären av OLAF i egenskap av administrativt utredande organ som ersätter Europeiska kommissionen avseende externa utredningar, (3) och av Europeiska kommissionens roll i egenskap av institution med verkställande funktioner vid tillämpningen av Europeiska unionens tullkodex.
- Att mot denna rättsliga bakgrund inte godta att de akter från OLAF som sökanden ifrågasatt kan angripas direkt i den mening som avses i artikel 263 FEUF skulle leda till ett åsidosättande av sökandens grundläggande rätt till ett effektivt rättsmedel och således till ett åsidosättande av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 13 i Europakonventionen.

2. Andra grunden rör olagligheterna i de angripna akterna.

- Sökanden gör i detta hänseende gällande att den slutliga rapporten OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 inte innehåller vissa nödvändiga uppgifter som föreskrivs av lagstiftaren i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 ⁽¹⁾. Detta leder till att rapporten är helt olaglig och helt saknar bevisvärde.
- Den angripna akten innehåller följande olagligheter: avsaknad av omnämnande av rättssäkerhetsgarantier, av de personer som varit inblandade i utredningen, av hörande av sökandens rättsliga representanter, åsidosättande av skyldigheten att göra en preliminär juridisk klassificering, omotiverat och motsägelsefullt uteslutande av ansvar för behöriga myndigheter, åsidosättande från OLAF:s sida av skyldigheten att genomföra utredningar på ett objektivt och opartiskt sätt och med iakttagande av oskuldspresumtionen samt oriktiga uppgifter i den slutliga rapporten på grund av bristande utredning.
- Med anledning av alla dessa ovannämnda olagligheter, är den rekommendation som lämnades av OLAF:s generaldirektorat till Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Republiken Italien, om att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att återfå tullavgifterna från sökanden helt ogrundad och således olaglig.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 2013, s. 1).

Talan väckt den 7 juni 2016 – Fruits de Ponent mot kommissionen

(Mål T-290/16)

(2016/C 270/70)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Spanien) (ombud: advokaterna M. Roca Junyent, J. Mier Albert och R. Vallina Hoset)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Europeiska kommissionen att betala ersättning för den skada som lidits av Escarp. S.C.P., Agropecuaria Sebcar, S.L. y Rusfal 2000, S.L., till följd av kommissionens handlingar och underlåtenheter i samband med störningarna på marknaderna för persikor och nektariner under regleringsåret 2014 och i synnerhet till följd av antagandet av kommissionens delegerade förordningar nr 913/2014 och 932/2014,
- förplikta Europeiska kommissionen
 - att till Escarp, S.C.P. betala ett belopp på 121 085,11 euro, jämte ränta och dröjsmålsränta,
 - att till Agropecuaria Sebcar, S.L. betala ett belopp på 162 540,46 euro, jämte ränta och dröjsmålsränta, och
 - att till Rusfal 2000, S.L. betala ett belopp på 28 808,99 euro, jämte ränta och dröjsmålsränta samt
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Ändamålet med förevarande talan är att utverka ersättning för den skada som sökanden påstår har uppkommit till följd av kommissionens handlingar och underlåtenheter i samband med störningarna på marknaderna för persikor och nektariner under regleringsåret 2014 och, i synnerhet – men inte enbart – till följd av antagandet av kommissionens delegerade förordningar nr 913/2014 ⁽¹⁾ och 932/2014. ⁽²⁾

Sökanden har till stöd för sin talan åberopat en enda grund, som avser att de villkor som ställts upp i EU-domstolens rättspraxis för att det ska anses föreligga en rätt till ersättning på grundval av Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar är uppfyllda.

Sökanden har i detta avseende för det första gjort gällande att kommissionen genom sina handlingar och underlåtenheter har gjort sig skyldig till en tillräckligt klar överträdelse av rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter, däribland principen om omsorgsplikt, omsorgsprincipen, principen om rätten till god förvaltning, som slås fast i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och principen om förbud mot godtycklighet.

Överträdelsen består i följande åtgärder från kommissionens sida för att förhindra störningar på marknaderna för persikor och nektariner under regleringsåret 2014:

- Kommissionen beslutade om en krismekanism som den själv tidigare hade ansett vara otillräcklig och ineffektiv, eftersom den inte används av producentorganisationerna på grund av att de är för små och saknar nödvändiga medel för att använda den.
- Kommissionen underlät att inhämta information om marknaden.
- Kommissionen handlade utan att inhämta upplysningar om insatserna för återtag.
- Kommissionens ingripande skedde för sent.

Enligt sökanden var åtgärderna för medfinansierat återtag av produkter, säljfrämjande och gratis utdelning objektivt otillräckliga.

Sökanden har även anfört att kommissionen har åsidosatt motiveringskyldigheten.

Sökanden har för det andra gjort gällande att de tre berörda bolagen har lidit en faktisk och säker skada, som dessutom kan kvantifieras.

Slutligen anser sökanden att det föreligger ett orsakssamband mellan nämnda skada och kommissionens rättsstridiga handlande.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 913/2014 av den 21 augusti 2014 om fastställande av tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenter av persikor och nektariner (EUT L 248, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 932/2014 av den 29 augusti 2014 om fastställande av tillfälliga undantagsåtgärder till stöd för producenter av vissa frukter och grönsaker samt om ändring av delegerad förordning (EU) nr 913/2014 (EUT L 259, 2014, s. 2).

Talan väckt den 13 juni 2016 – East West Consulting mot kommissionen

(Mål T-298/16)

(2016/C 270/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgien) (ombud: advokaterna L. Levi och A. Tymen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas prövas i sak och att den är välgrundad,

och följaktligen:

— fastställa att Europeiska kommissionen har ett utomobligatoriskt skadeståndsansvar,

— förplikta svaranden att ersätta den skada som sökanden lidit, vilken, med förbehåll för ändringar, bedöms uppgå till 496 000 euro,

— under alla förhållanden, förplikta svaranden att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till tillräckligt klara överträdelser av lagstiftning genom att den, med stöd av kommissionens beslut 2008/969/EG, Euratom av den 16 december 2008 om systemet för tidig varning som ska användas av kommissionens utanordnare och genomförandeorgan (EUT L 344, 2008, s. 125), aktiverade en W3b-varning i systemet för tidig varning mot sökanden, till följd av en utredning av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), för att fastställa den risknivå sökanden utgör i egenskap av enhet som tilldelats ett offentligt kontrakt för tjänster avseende ett projekt för att stärka kampen mot odeklarerat arbete i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Denna grund består av fem delar:

— Första delgrunden: Beslutet om att varna sökanden i systemet för tidig varning är olagligt, eftersom det saknar rättslig grund, åsidosätter artikel 5 FEU och den grundläggande rätten till oskuldspresumtion.

- Andra delgrunden: Beslutet om systemet för tidig varning är olagligt, eftersom det åsidosätter rättssäkerhetsprincipen i den del som det avser villkoren för en W3b-varning.
 - Tredje delgrunden: Beslutet om systemet för tidig varning är olagligt, eftersom det innebär ett åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltning, rätten till försvar, rätten att bli hörd, samt motiveringsskyldigheten.
 - Fjärde delgrunden, som har åberopats i andra hand: Kommissionen har åsidosatt beslutet om systemet för tidig varning, motiveringsskyldigheten enligt artikel 41 i stadgan, kravet på tillbörlig aktsamhet och proportionalitetsprincipen.
 - Femte delgrunden: Kommissionens skäl för att inte ge sitt medgivande är felaktigt, i den del som det bortser från förfrågningsunderlaget.
2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att den har lidit skada och att det finns ett orsakssamband mellan kommissionens felaktiga agerande och denna skada.

Tribunalens beslut av den 6 juni 2016 – Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej mot ECHA

(Mål T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Rättegångsspråk: polska

Ordföranden på sjätte avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 79, 16.3.2013.

Tribunalens beslut av den 1 juni 2016 – Laboratoire Nuxe mot EUIPO Los Angeles (NYX)

(Mål T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på sjunde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 329, 22.9.2014.

Tribunalens beslut av den 31 maj 2016 – Laboratorios Thea mot EUIPO – Sebapharma (Sebacur)

(Mål T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på den åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 118, 13.4.2015.

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens (ensamdomare) dom av den 14 juni 2016 – Fernández González mot kommissionen

(Mål F-121/15) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tillfälligt anställd — Anställd som innehaft en tjänst vid en EU-kommissionärs kansli — Rekrytering av en tillfälligt anställd enligt artikel 2 b i anställningsvillkoren för övriga anställda — Villkor om avbrott i varje form av anställning vid kommissionen under sex månader — Punkt 3.2 kommissionens meddelande D(2005)18064 av den 28 juli 2005 om rekrytering av tillfälligt anställda till fasta tjänster i avsaknad av sökande som klarat ett uttagningsprov)

(2016/C 270/75)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Elia Fernández González (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna M. Casado García-Hirschfeld och É. Boigelot)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid, samt advokaterna D. Waelbroeck et A. Duron)

Saken

Ansökan om ogiltigförklaring av beslutet att avslå sökandens ansökan om den tjänst som omfattats av meddelande om lediga tjänster COM/2014/2036, varvid beslutet grundats på att sökanden inte uppfyllt villkoret om avbrott i avtalet under sex månader före rekrytering av en anställd som tidigare varit anställd i lönegrad AT2c, med tillämpning av meddelande D (2005)18064 av den 28 juli 2005 från GD HR, samt ersättning för den ekonomiska och ideella skada som lidits.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Elia Fernández González.*

⁽¹⁾ EUT C 354, 26.10.2015, s. 57.

Personaldomstolens dom av den 10 juni 2016 – HI mot kommissionen(Mål F-133/15) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Artikel 11 i tjänsteföreskrifterna — Lojalitetsplikt — Artikel 11a — Intressekonflikt — Tjänsteman med ansvar för uppföljningen av ett projekt som finansieras av unionen — Familjeband mellan tjänstemannen och en person som anställts för projektets behov av det bolag som ansvarar för projektet — Disciplinärt förfarande — Disciplinätgärd — Nedflyttning i lönegrad — Lagenligheten av disciplinnämndens sammansättning — Motiveringsskyldighet — Förfarandets längd — Skälig tidsfrist — Åsidosättande av rätten till försvar — Principen ne bis in idem — Uppenbart oriktig bedömning — Disciplinätgårdens proportionalitet — Förmildrande omständigheter)

(2016/C 270/76)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HI (ombud: advokat M. Velardo)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Ehrbar och F. Simonetti)

Saken

Talan med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut att ålägga sökanden en disciplinätgärd i form av permanent nedflyttning två lönegrader med anledning av en utredning angående en intressekonflikt, och om skadestånd för den ideella skada som sökanden lidit.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) HI ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som orsakats Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 414, 14.12.2015, s. 45.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV